



# DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1993

Número 95

**Presidència  
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 24 de novembre del 1993.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

## SUMARI

### I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 3299/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Com pensa resoldre el Govern, i a quin termini, la greu problemàtica que planteja la intensitat de trànsit a la carretera Eivissa-Aeroport?"

3739

2) RGE núm. 3240/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines mesures ha pensat posar en marxa la Direcció General de Transports quan hagi d'assumir les competències de FEVE?"

3739

- 3) RGE núm. 3192/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:  
"Per què no s'han retirat els cartells de publicitat existents a la carretera de Maó a Ciutadella, dins el terme municipal de Ciutadella?" 37
- 4) RGE núm. 3243/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:  
"Per què el Govern de la Comunitat no ha aplicat la Llei de carreteres pel que fa referència a les tanques de publicitat de les carreteres de les nostres illes?" 37
- 5) RGE núm. 3242/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:  
"Quants de treballs ha realitzat, fins a la data d'avui, el Govern de la Comunitat per tal d'elaborar les directrius d'ordenació territorial?" 37
- 6) RGE núm. 3295/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:  
"Quines actuacions ha duit, o pensa dur a terme, el Govern per tal de resoldre el conflicte entre els taxistes d'Eivissa i el disco-bus nocturn?" 37
- 7) RGE núm. 3191/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:  
"Fins a quina data tenen concessió les planxes flotants instal·lades al port de Fornells?" 37
- 8) RGE núm. 3296/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:  
"En què ha invertit el Govern els 110 milions de pessetes que anuncià que destinaria al Pla d'igualtat d'oportunitats per a la dona?" 37
- 9) RGE núm. 3304/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:  
"Quines propostes ha fet el Govern de la Comunitat al Govern de l'Estat, en l'exercici de la delegació de competència d'aigües, de declaració d'aqüífers sobreexplotats, de rescat de concessions privades d'aigües subterrànies, o d'altres mesures de caràcter cautelar, per tal d'aturar la salinització d'aqüífers i de garantir l'abastament d'aigua potable a les poblacions?" (no admesa per la Mesa) 37
- 10) RGE núm. 3246/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:  
"A quant puja l'import total de les sancions imposades des de l'entrada en vigor del Decret 13/85, de 21 de febrer, referent a les mesures de seguretat i protecció contra els incendis fins a la data d'avui?" 37

## II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2894/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera de la Junta d'Aigües. 37

## III.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 3194, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a criteris de la Presidència del Govern en el repartiment de les subvencions a les corporacions locals, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2860/93 37
- 2) RGE núm. 3199, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures de seguretat i protecció contra incendis a establiments turístics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2887/93 37

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. Prec que seguim als seus escons, per favor. Comença la sessió.

**I.1) Pregunta RGE núm. 3299/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.**

EL SR. PRESIDENT:

El primer punt de l'ordre del dia correspon a preguntes, i la primera és la 3299, del diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a solució de la greu problemàtica que planteja la intensitat de trànsit a la carretera de l'Aeroport d'Eivissa. Té la paraula el Sr. Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Fa un temps que la conselleria que vostè ara dirigeix va redactar un projecte alternatiu d'accés d'Eivissa ciutat a l'aeroport. Aquest projecte va ser molt contestat pels ajuntaments afectats, fins i tot per sectors de l'opinió pública, i tenim entès que la conselleria va retirar aquest projecte. Per tant, en aquest moments la pregunta seria -perquè s'ha de reconèixer la necessitat i la urgència de resoldre aquesta situació, aquesta intensitat de trànsit que sofreix aquesta carretera, és necessari que es busqui una solució alternativa- per tant la pregunta en aquest moment seria quin projecte alternatiu té pensat el Govern, o aquesta conselleria, i en quin termini pensa dur-lo a terme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

**EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):**

Sr. President, senyors diputats. Aquest tema pens que ja l'hem tractat en aquesta Cambra. No obstant això, repetiré el que tenim previst. El Pla director de carreteres preveu una nova via d'accés a l'aeroport; no obstant això, no hi ha hagut un enteniment amb l'Ajuntament d'Eivissa i Consell Insular. El que volem ara és aproximar posicions i cercar alternatives, que poden ser tres. Però en aquest moment he de dir que al pressupost de 1994 no apareix res respecte a autovia o una carretera nova, i hauré d'esperar al 1995. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Tur? Té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President. Sr. Conseller, la veritat és que m'ha deixat preocupat, perquè jo tenia entès que aquest projecte estava retirat, atesa la contestació que va tenir, i que el Govern tenia previst donar una solució alternativa amb un breu termini de temps, perquè -repetesc- és molt urgent. Si ara em diu que el que es contempla encara en el Pla de carreteres és una autovia, que era el projecte que hi havia inicialment, vol dir que no pareix que estigui definitivament retirat, i que a sobre pel 1994 no es preveu cap partida per tirar endavant aquest tema que -repetesc- és molt urgent, realment jo crec que és per estar preocupats des del punt de vista dels ciutadans d'Eivissa, perquè creim que la solució no era bona, però que és urgent. Per tant, creim que al 1994 hauria de tenir més interès en resoldre aquest problema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

**EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):**

No passi pena, jo he dit via, i no autovia, i si ho he dit malament m'he equivocat. El 1994 no farem res d'obra, però el 1995, si déu vol i hi ha un consens, alguna cosa començarem. Estigui tranquil, em diuen.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

**I.2) Pregunta RGE núm. 3240/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.**

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, que és la 3240, que formula el Sr. Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures que ha pensat a dur a terme la Direcció General de Transports quan hagi assumit les competències de FEVE. Té la paraula el Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President. La pregunta per ella mateixa expressa a veure la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i transports, amb l'avinentesaq de rebre dia primer de gener les competències en matèria de ferrocarrils, a veure quin tipus d'infraestructura té preparada per assumir aquestes competències, a pesar que és ver que ha manifestat a través dels mitjans de comunicació que crearà la seva pròpia empresa ferrovi-



ària. Nosaltres creim que no basta la breu frase, sinó que ens agradaria que ens digués qualque cosa més al respecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Rus. En representació del Govern té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyors diputats. Com bé diu vostè, la Llei de pressuposts de 1994 crea una empresa pública, Considerem que farà falta fer un desenvolupament per decret. Pot estar constituïda el més de febrer o març. El reial decret que hem preparat ja preveu una fase transitòria on durant tres mesos la gestió del tren la faci FEVE. En aquest sentit estam en aquests moments ja en contactes amb FEVE, analitzant cost, analitzant serveis, per intentar a la vista del cost efectiu, un cop tinguem certesa estricta de quin és el dèficit poder fer una anàlisi d'una inversió productiva important per millorar el servei i el rendiment d'aquestes instal·lacions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Rus? Té la paraula.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President. Jo supòs que quan el Sr. Reus es refereix que entri en vigor als tres mesos, es refereix a l'article que varen haver d'afegir per la imprevisió que s'havia tengut en compte pel tema a l'hora de signar el conveni. Supòs que es deu referir a aquests tres mesos de l'article que varen haver d'afegir. O sia, és una addicional que crec que es va haver d'incorporar. Dic això perquè, clar, després resulta que documents presentats per aquest grup no es tenen en compte, i els vull recordar breument només una cosa: nosaltres a una proposició no de llei que un altre grup va presentar aquí, ja demanàvem com a esmena a la totalitat, que el Govern de la Comunitat Autònoma interessàs del Ministeri d'Obres Públiques i Transports l'elaboració d'un estudi de viabilitat. Jo no crec que el tinguin fet, i si hi hagués hagut aquesta previsió i aquesta diguem-ne voluntat de conèixer la situació prèvia, crec que això ja s'hagués duit a terme abans. Per tant jo crec que dins el que és assumir les competències que vostès mateixos, sobretot el conseller d'Hisenda, ha manifestat que és a una de les més ben dotades, i crec que el conseller així ho va assentir -si és el contrari m'agradaria que m'ho digués- crec que hi va haver una falta d'imprevisió total quan ells ja tenien la certesa que això anava endavant.

Per tant, jo crec que a vegades aquest Govern, Sr. Conseller, actua d'una manera quasi quasi irresponsable, perquè no

preveu els esdeveniments que han d'esdevenir, i que són cert, i que ell coneix. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus. Vol tornar fer ús de la paraula, Sr. Reus?

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyors diputats. Aquí sempre hi ha un vici: quan xerram d'un tema, pareix que xerram que tenim aquí el transsiberià. Estam xerrant d'una línia d'un tren que va de Palma a Inca, amb aturades determinades, que té un dèficit anual de 200 milions de pessetes, i té un tràfec de 1.300.000 passatgers. És a dir, el pla de viabilitat és molt clar. L'important és tenir una certesa clara respecte al dèficit, que jo avui en dia encara no el sé; perquè els meus interlocutors encara no m'ho han donat. I no ens digui ara errors o no errors, que això va ser un problema diguem tècnic, del darrer moment, que si haguéssim anat un poc vius, i jo don les gràcies a gent del seu equip de govern o d'oposició, ens haguéssim colat vuitanta persones en règim laboral al Govern balear. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

**I.3) Pregunta RGE núm. 3192/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT.**

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 3192, del diputat Sr. Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a publicitat a les carreteres. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques. La Llei de carreteres preveia en el seu moment que s'havia de retirar tota la publicitat existent. Açò va ser objecte d'un debat en aquest Parlament ja fa estona, quan encara era conseller el seu antecessor, i se'ns va dir que en un termini molt breu es retirarien totes aquestes publicitats.

Anant des de la població de Ferreries a la població de Ciutadella, ens trobam que encara hi ha algunes d'aquestes publicitats a la vista de tothom, i que no solament no han estat retirades, sinó que una d'elles en concret ha estat posada posteriorment. És a dir, no hi era i es va posar posteriorment. M'agradaria saber per

què no s'han retirat aquests cartells de publicitat existents a aquesta carretera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el conseller Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyors diputats, efectivament avui en dia estam en una fase, jo no sé si és correcte dir-ho, però després ve una pregunta que presenta el PSOE respecte al mateix tema. No sé si puc contestar les dues, ja. Idò ho repetirem dues vegades. El tema és el següent: a mi m'agradaria molt tenir una opció legal que em permetés a la vista d'una infracció retirar una tanca. Hi ha un procediment establert que s'ha de seguir. Avui en dia hi ha 29 expedients en marxa, això ens significa un advocat amb dedicació exclusiva a aquest tema. És poc, no basta, ens faria falta més gent. El meu desig seria que en poc temps sabés que almenys els expedients iniciats, al cap d'un temps prudent, significa retirar tanques. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Peralta?

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Estic d'acord, i a més tinc coneixement que per part de la conselleria es fa una labor en aquest sentit, sobretot pel que fa a l'illa de Mallorca, on el problema era bastant més gran que a l'illa de Menorca. Tot i açò, jo crec que el preocupant d'aquest cas és que hi hagin alguns d'aquests rètols de publicitat que hagin estat posats amb posterioritat a haver estat retirats. És a dir, pràcticament s'havien retirat tots aquests rètols, i amb posterioritat han estat posats. A mi m'agradaria que vostè s'informés dels comentaris que fan determinades empreses de Menorca que voldrien fer publicitat i no poden, i diuen que es fa tracte preferencial en aquests casos. Per tant li demanaria que anessin al fons de la qüestió, i quedés resolt tan prest com sigui possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo li voldria que estic molt d'acord amb vostè, i aquest (...) que sempre aquest Parlament ha empès d'inversió en despesa corrent té uns resultats a vegades improductius. Ens falta gent per fer el control, això és el resum de tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus

I.4) Pregunta RGE núm. 3243/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 4, que és la 3243, de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la no aplicació de la Llei de carreteres pel que fa referència a les tanques de publicitat de les carreteres. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, nosaltres volem insistir, perquè el Govern de la Comunitat Autònoma no aplica la llei. I hem d'insistir, perquè la Llei de carreteres entra en vigor el juny del 1990, hi ha un any de termini per retirar aquestes tanques publicitàries. Però és més, al cap d'un any, el 2 d'octubre del 1991, el conseller d'obres públiques ens confirmava en aquest Parlament que havia ordenat l'elaboració d'un cens de tota aquesta publicitat que no complia la Llei de carreteres; i que per tant els expedients s'iniciarien. Parlem de dia 2 d'octubre del 1991 i estam al novembre del 1993; i a la vegada el nou conseller assenyala a la primera compareixença pública que vol extremar la disciplina en aquest camp, i a la vegada assenyala la seva voluntat de fer feina decidida. Però insistim: per què no es compleix la llei? Com és possible que expedients duguin ja iniciats des de l'any 1991? Això senzillament creim que necessita una explicació més ampla que la que s'ha donat a l'altra resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Don contestada aquesta pregunta reproduint el que he dit; i li insistiria, Sra. Diputada, que estudiàs procediment administratiu, i vostè veuria que no és tan bo de fer amb cap llei a la mà retirar una tanca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Evidentment un expedient administratiu no pot durar tanta estona. Però no només és això, creim senzillament que no hi ha voluntat de fer complir aquesta llei, i no hi ha voluntat de complir aquesta llei perquè les contradiccions en els membres del Govern de la Comunitat Autònoma i membres d'altres governs dels consells insulars, són vertaderament alarmants. Hem de recordar que fins fa poc temps el Consell Insular de Menorca ens anunciava "Menorca neta" en tanques publicitàries que no complien els requisits de la Llei de carreteres. Per tant les contradiccions, la voluntat, queden aquí patents que no es compleixen, que no es vol tirar endavant, i que el compliment de la llei és pura ficció en aquesta Cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Conseller?

**I.5) Pregunta RGE núm. 3242/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.**

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta, que és la 3242, també de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a treballs que ha realitzat el Govern de la Comunitat per tal de realitzar les directrius d'ordenació territorial. Té la paraula la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. La presentació de les directrius d'ordenació territorial s'ha tornat ajornar. El compromís es torna allargar. Però hem de demanar aquí quants i quins són els treballs que ha realitzat fins a la data d'avui el Govern de la Comunitat Autònoma per tal d'elaborar les directrius d'ordenació territorial. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

**EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):**

M'és impossible amb una contestació oral a una pregunta donar informació complerta de tot. La informació és molt extensa, es pot recollir en tres grups: Hi ha informació recabada a persones particulars, empreses i municipis; hi ha informació recabada a institucions de l'àmbit del Govern balear, àmbit del Govern central; i hi ha treballs interiors elaborats. La informació de detalls és molt àmplia; jo em vull comprometre a -per escrit o en la forma que sigui- donar informació. No hi ha temps abastament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres esperàvem una resposta més concreta. Hem de recordar que el Sr. Saiz ens assenyalava que hi havia un equip designat per la Direcció General de Política Territorial i Urbanisme d'aquesta comunitat dedicat exclusivament a la preparació de les directrius d'ordenació del territori, que havien de sortir el març del 1993. Però és més, assenyalava en resposta també per escrit als grups parlamentaris que tenia un important nombre de documents que el Sr. Saiz ens deia de la seva dificultat de sistematitzar tota la documentació que tenia, tots els estudis que tenien. I evidentment els pagaments de la Conselleria d'Ordenació del Territori també fan referència a pagaments d'estudis, que baix el títol d'elaboració de directrius d'ordenació territorial s'han realitzat.

Per tant, la documentació, d'acord amb la informació escrita i les afirmacions escrites de l'anterior conseller, ens deia que era suficient com per procedir a la seva redacció dins el primer semestre del 1993, se'ns retarda i se'ns retarda, avui no se'ns ha assenyalat, però per manca encara d'estudis. Evidentment açò també és una de les altres contradiccions. Un conseller que ha estat capaç de dir en aquest Parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, moltes gràcies.

**I.6) Pregunta RGE núm. 3295/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.**

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, que és la 3295, que formula la diputada Sra. Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a conflicte entre els taxistes i el disco-bus a l'illa d'Eivissa. Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo supòs que vostè coneix la història d'aquest conflicte entre els taxistes d'Eivissa i el denominat "disco-bus", que es tracta d'un servei de transport públic per als usuaris nocturns. Aquest conflicte, que va arrancar el passat estiu, en plena temporada turística, va ocasionar greus perjudicis als turistes i a la imatge d'Eivissa, i continua encara sense resoldre's. Per tant, jo demanaria quines actuacions ha duit o pensa dur o terme el Govern per tal de



resoldre el conflicte entre els taxistes d'Eivissa i el disco-bus nocturn. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. Això per desgràcia és un tema que, essent un benefici per al consumidor, crea tensions i problemes entre un sector, que és taxi, amb les línies regulars. La legalitat empara aquesta línia nocturna, i en aquest sentit nosaltres des del Govern no podem fer altra cosa que aplicar normes i lleis. En aquest sentit no podem fer res. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra. Magaña? Té la paraula.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí, gràcies Sr. President. Jo ja sabia que legalment vostès no podien fer res. El que passa que jo els demanaria, com a responsables que són d'aquest sector, que tal vegada podrien venir a Eivissa mitjançant entre les dues part que estan en conflicte, perquè ens reporta una imatge molt greu, i que pot allargar-se fins a la pròxima temporada turística amb vagues, com ja es va produir aquest estiu. Per tant jo li demanaria que s'esforçàs i que intentàs intervenir en el conflicte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, ha de saber vostè que al mes de juliol vàrem intervenir en aquest conflicte, i de fet hi va haver un acord. Que ara el tema hagi tornat reprendre, ja ens sap greu, però li he de repetir que tècnicament no he estat facultat per fer res. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.7) Pregunta RGE núm. 3191/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta, que és la 3191, del diputat Sr. Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a planxes flotants al port de Fornells. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, pregunta que va formulada al Sr. Conseller d'Obres Públiques, relativa a la concessió d'aquestes planxes flotants instal·lades al port de Fornells, que ja fa bastants d'anys que estan allà instal·lades; i m'agradaria saber quan acaba la data de concessió, aquesta concessió per quant de temps era. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyors diputats. Acaba dia 30 de desembre d'enguany. Amb això li he dit tot. Hi ha una concessió donada al Club Nàutic del port de Fornells, i l'altra a Servinauti Menorca; però dia 30 de desembre acaba.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Peralta? Té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Estarem a l'aguait, a veure si realment acaba dia 31 de desembre, perquè com he dit al principi, aquestes planxes flotants fa bastants d'anys que estan instal·lades, i que jo sàpiga aquestes concessions es donen per un període determinat, no es donen per bastants d'anys. Per tant, esper que dia 31 de desembre realment acabi aquesta concessió, i que si s'ha de tornar demanar, dones es torni demanar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta.

I.8) Pregunta RGE núm. 3296/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, que és la 3296, de la Sra. Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inversions per al Pla d'igualtat d'oportunitats per a la dona. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President, una qüestió prèvia: hi ha un error mecanogràfic a la formulació de la pregunta, concretament hi falta un zero a darrera, no a davant; on diu 110 ha de dir 1.100 milions de pessetes, que és la quantitat que figura a tots els documents de la conselleria.

Pas a formular la pregunta, doncs, Sra. Vicepresidenta del Govern, a finals de l'any 90 el Govern balear aprovà un Pla d'igualtat d'oportunitats per a la dona, adscrit a la Comissió interdepartamental de la dona, amb una dotació pressupostària de 1.100 milions de pessetes. Transcorreguts gairebé els tres anys, que era el termini d'aplicació que fixava el Pla, voldríem saber en què ha invertit el Govern els 1.100 milions de pessetes que anuncià que destinaria al Pla d'igualtat d'oportunitats per a la dona. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la vicepresidenta Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sra. Riera, el dia 2 de novembre, em pens que era, vaig comparèixer per la Compareixença 1905, i vàrem fer una explicació de tot el que havia estat el Pla d'igualtat, i allà vàrem explicar les actuacions en matèria d'educació, en matèria de cultura, d'esports, de consum, de sanitat, d'acció social, de treball, i temes generals que suposassin una major participació de la dona. I en tot aquest marc d'actuacions s'han gastat més de 1.100 milions. És a dir, que se'n varen programar 1.100, però se n'han gastat encara una quantitat superior.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra. Riera? Té la paraula.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Sra. Vicepresidenta del Govern, justament a aquesta compareixença a què vostè fa referència, al final li vaig preguntar per les quantitats de diners que havia fet servir per fer tot el que ens acabava d'explicar. Vostè em va dir que aquest tema no el sabia en aquell moment, i que en la primera ocasió que tingués ens informaria. Realment per això li faig aquesta pregunta, a més tenint en compte que es tracta d'un pla adscrit a la Comissió

interdepartamental de la dona, i que aquesta comissió cada any als pressupostos té unes dotacions molt inferiors a les que figuren a l'esmentat pla. Per tant, compregui que estem intrigats per veure d'on surten aquests diners, i una mica més concretament saber què és el que inverteix en cadascun dels programes als quals vostè va fer referència a la seva compareixença.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra. Estaràs? Té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

És que la comissió com a tal comissió té un pressupost reduït, però la comissió es compon d'un membre de la Conselleria de Comerç, Indústria i Treball, un membre de la Conselleria de Sanitat i Acció Social, un membre de Cultura, Educació i Esports, i un membre de Governació. Nosaltres el que feim amb aquestes reunions de cada mes és involucrar cada conselleria perquè faci programes d'integració de la dona, de tal manera que Treball fa programes, i per tant hi ha uns doblers de la Conselleria de Comerç, Indústria i Treball que es dedica a dona, uns doblers de Governació que es dediquen a dona, uns doblers de Sanitat i Seguretat Social que es dediquen a dona, uns doblers de Cultura, Educació i Esports que es dediquen a dona. Coordinam aquestes accions amb més de les que nosaltres podem fer com a comissió, i la suma de tots aquests pressupostos cada any són la realitat del pressupost que es dedica a la dona. Les xifres exactes jo no les sé en aquest moment, perquè no ha acabat l'any, però totes les quantitats de doblers en què s'han gastat aquests 1.110 -i són més de 1.100 milions- si anam sumant el pressupost que dedica a dona cadascuna de les conselleries que he mencionat, surten més de 1.100 milions.

I quines actuacions hem fet? Més o manco les que vàrem liquidar dia 2 de novembre a la Comissió. La quantificació d'aquestes actuacions? Doncs no sé què poden ser, tal vegada són 1.500 milions. Hauria de fer la suma de cada activitat què ha costat a cada departament del Govern fins que surti la quantitat, però supera la de 1.100 milions en tres anys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.9) Pregunta RGE núm. 3304/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.



EL SR. PRESIDENT:

La novena pregunta, 3304, no fou admesa per la Mesa.

**I.10) Pregunta RGE núm. 3246/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.**

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència passam a la desena, que és la 3246, del diputat Sr. Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a import total de les sancions imposades aplicant el Decret 13/85, de 21 de febrer, referent a mesures de seguretat i protecció contra els incendis. Té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller. Una vegada més, i seguint en el tema que tant ens preocupa a tots, de mesures de seguretat i protecció contra incendis; i li volíem demanar quin és l'import que han cobrat per les sancions imposades des del Decret 13/85.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Miri, cobrades en aquest moment no li podria dir, però l'import total de les sancions imposades per aquest concepte són les següents: fins l'any 1992 89.450.000, durant l'any 1992 122.300.000, i durant aquest any 1993 2.200.000. Això fa un total de 213.950.000 pessetes en concepte de sancions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar fer ús de la paraula, Sr. Pallicer?

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Moltes gràcies, Sr. President.

**II.1) Interpel·lació RGE núm. 2894/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera de la Junta d'Aigües.**

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt, que correspon a la Interpel·lació 2894, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera de la Junta d'Aigües. Té la paraula en nom del grup interpel·lant el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari SOCIALISTA ha presentat una interpel·lació referida a la política financera de la Junta d'Aigües, política financera que té com a objecte principal, com a principal protagonista la situació d'Ibasan, que en la nostra opinió posa en molt greu perill no només la Junta d'Aigües, sinó també la capacitat inversora de la pròpia comunitat autònoma. Crec que a ningú escapa avui que la Junta d'Aigües és financerament el mateix que dir Ibasan, i per tant tot el que afecta Ibasan afectarà financerament la Junta d'Aigües. Per això plantejarem i discutirem la situació de l'Institut de sanejament.

Jo crec que la definició més gràfica que s'ha fet de la Junta d'Aigües és la que va fer el conseller d'Obres Públiques. Va dir "jo amb Ibasan hi somniï els vespres". Va afegir "El deute d'Ibasan, a Ibasan quasi quasi hi hem de fer màgia". Màgia n'hauran de fer molta. Per què el conseller utilitza uns termes tan brutals per definir una situació financera? Haver de fer màgia, que li lleva la son... Nosaltres no voldríem que per les responsabilitats del Govern vostè deixàs de dormir, o el Sr. Conseller de Sanitat li hagués de donar pastilles. Però no ens queda més remei que explicar quina és aquesta situació, i les conseqüències que això té. A 1993 el deute d'Ibasan ascendirà aproximadament a 16.000 milions de pessetes. Les previsions de deute a llarg termini -no parlem de deutes a curt termini- a l'any 1994 és de 2.750 milions de pessetes, total aproximadament, farem números rodons, perquè no ve de 100 milions, 19.000 milions de pessetes. A l'any 1994 es preveu una amortització de préstecs de 234 milions, i uns interessos de 1.795 milions. Per altra part la Junta d'Aigües transfereix a Ibasan 1.919 milions de transferències corrents, 234 -al final són 449- de transferències de capital, i de transferències segons el cànon d'aigua per actuació a depuradores 1.234 milions. Total transferències a Ibasan, 3.394 milions de pessetes.

Des d'una altra part -ho hem d'analitzar tot- l'ingrés salvador d'aquesta situació, el cànon d'aigua, recaptarà en la millor situació poc més de 3.000 milions de pessetes. En definitiva el cànon no servirà per posar en vies de solució la fallida financera de l'Institut. Entenguin, no estic parlant de fallides legals, estic parlant de fallida financera.

Però si per al 1994 la situació és molt difícil, per als anys següents és pitjor. Els préstecs concedits amb any de carència -vostè ho sap, Sr. Conseller- comencen a vèncer; i l'auditoria feta -una auditoria molt especial, i no hi entrarem, però auditoria en definitiva, estudi-calcula que sense comptar el 1993 i 1994, els pròxims 3 anys hauran de pagar 8.000 milions de pessetes. Sumin els interessos de 6.250 milions, i tendran números que després veurem més exactes.

Té, senyors diputats, senyors del Govern, Sr. President - que ara no hi és- qualque possibilitat l'Ibasan de sortir d'aquesta situació, o que aquest greu problema no afecti, no arrossegui la Junta d'Aigües? Té capacitat la Junta d'Aigües per afrontar els deutes d'Ibasan i emprendre les inversions necessàries per tal de fer una política integral d'aigües. Ibagua, aquesta empresa que es crearà ja, deixant al marge les inversions estatals i d'Europa, té qualque possibilitat de néixer, al marge de senzillament dur gestió?, té cap possibilitat d'afrontar els problemes d'aigua?

Els problemes d'Ibasan, senyors del Govern, Sr. Conseller, duen a una situació quasi impossible tota la política d'aigües -imprescindible, per altra part- de la Comunitat Autònoma. I la veritat, senyors diputats, senyors del Govern, és que el causant d'aquest desastre és una imprudent política de sanejament, un malbaratament de recursos, sense prioritats, sense anàlisis econòmiques i financeres de cadascuna de les inversions, sense estudis de cadascuna de les adquisicions, de cadascun dels acords que han fet amb els ajuntaments; una política que no ha tengut en compte ni el cost de construcció, ni el cost dels projectes, caríssims, senyors del Govern -i com vostè sap, Sr. Conseller- donats a dit a certes persones, ni el cost d'explotació. En tres anys s'ha volgut fer un esforç d'inversió necessari, però no s'ha tengut prudència, no s'han tengut en compte els problemes financers que això podia dur. Per què s'ha fet aquest tipus d'actuació? Per què no es va planificar la construcció i l'explotació de les depuradores? Per què no s'ha estat prudent, mesurat, en l'adquisició o assumptió de les depuradores municipals?

Tot aquest conjunt d'actuacions irresponsables deuen tenir, senyors diputats, una causa que desconexem. La podem imaginar, però no la podem dir, perquè la desconexem. I no és -em creguin- només dotar d'una xarxa completa de depuració d'aigües l'illa. S'haguessin pogut aconseguir els mateixos resultats amb actuacions molt més prudents, molt menys de connivència, que combinassin actuacions municipals amb actuacions de la Comunitat Autònoma.

Ens hem molestat, Sr. Conseller -i Sr. Conseller d'Hisenda també, perquè li tocarà a ell, ja que hi és-, en fer un càlcul del que han de pagar els pròxims anys. Segons el que diu el mateix Ibasan, l'any 1995 hauran de pagar 3.243 milions, l'any 1996 2.964, l'any 1997 2.717. Però no hi ha sumat deute del 1993 i deute del 1994. Amb un càlcul optimista, al voltant de 4.000 milions el 1995 -3.893, calculam al 10% els interessos, no exageram massa- 3.614 el 1996, 3.370 el 1997. No sé si se'n donen compte, haurem de pagar el desastre d'Ibasan més del pressupost de la Conselleria de Cultura, més del pressupost de la Conselleria de Comerç. Ahir, gran debat del Pla d'industrialització, Ibasan, els pagaments d'interessos i amortitzacions per Ibasan, més que tot el pressupost de la Conselleria de Comerç, més que tot el que dedica el Govern de la Comunitat Autònoma a Cultura. És gros.

L'auditoria financera, vostè l'ha vista, que és una auditoria financera menys financera i menys auditoria, però se'n diu que la situació és molt dolenta, i segons paraules del

director, o el gerent o el que sigui, d'Ibasan, se solucionarà amb l'cànon d'aigua. Això ho diu el 1992, i els auditors afegixen "nosaltres no ho sabem, i per tant sense saber això no podem donar constància que a futur el principi de gestió continuada es mantengui". Ara ja podem donar constància que no es pot mantenir el principi de gestió continuada. El cànon no posa solució a aquesta situació, i per tant la bolla de neu es va incrementant.

Senyors diputats, senyors del Govern, Sr. President - si em permet, Sr. President, un minut més- l'objecte de la interpellació, em creguin, no és fonamentalment fer una anàlisi crítica a una gestió financera, en la nostra opinió, desastrosa d'aquesta empresa pública, ni fer una crítica a una gestió igualment financera, però (...) de la Junta d'Aigües. L'objecte és plantejar aquí, al Parlament, a on toca, la gran preocupació que existeix dins els diputats per aquesta situació, i exigir al Govern que prengui mesures necessàries per solucionar-les. Què pensa fer el Govern, Sr. President? No hi és. Sra. Vicepresidenta, que el substitueix, Sr. Conseller. Quines mesures amb prendrà amb caràcter urgent per tal de solucionar aquesta gravíssima situació de fallida financera d'Ibasan, i les conseqüències en la Junta d'Aigües? Com pensa abordar financerament la política de proveïments, a part lògicament d'esmenar que pugui venir de Brussel·les o de Madrid? Al marge d'això, actuacions nostres: com s'enfrontarà a l'adequada explotació de les depuradores actuals, a la renovació d'aquestes, que ja n'hi ha moltes que hi han de ser, a la depuració terciària, que segons ens va dir podia venir de Brussel·les, i nosaltres ajudarem i aplaudirem si s'aconsegueix, i a la seva explotació, en definitiva. Com s'abordarà tot això?

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Acab, Sr. President. Preguntes sense resposta, Sr. Conseller, Sr. President; preguntes que ens feim tots els diputats. No s'estranyin que parli del President; és molt mal de fer, fer una crítica al conseller de quatre mesos. El responsable és el President. Preguntes, senyors diputats, que ens feim tots els diputats, i que prest es faran els ciutadans, i demanaran a tots -a vostès els primers perquè són els responsables, i a tots nosaltres per no haver ajudat a això- responsabilitats.

Abans que sigui massa tard, Sr. Conseller, és hora de prendre decisions, és hora de governar. Ho faci, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En representació del Govern té la paraula el conseller Sr. Reus.



## EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies. Supòs que ningú no qüestiona la bondat de la política de depuració; supòs que això ho deixam ja (...), és indiscutible - no és així? -, amb la qual cosa, un cop hem quedat d'acord que el que ha fet Ibasan amb molt de cost, amb molts de doblers, és una cosa necessària i ben feta, podem passar a intentar veure quina solució tenen els números d'Ibasan.

Vostè em diu que Ibasan deurà 16.000 milions de pessetes, i és ben ver. I què?, què vol dir això? Si s'haguessin gastat en beneitures, en dois, seria un problema seriós. Estan gastats en depuradores, i avui en dia, gràcies a déu, hi ha una solució al tema d'aigua depurada.

Problemes financers: anem a centrar un poc el tema. Parlam de 16.000 milions de pessetes, però jo tenc un forat només de 800 milions de pessetes anuals. No en tenc més. La diferència que hi ha entre despesa de sanejament i rendiment del cànon d'aigües, en pessetes del 1994 ha d'estar en 800 milions, si vostè vol en 1.000, m'és igual, em va bé: 1.000 milions de pessetes. I què farem aquí?, doncs coses molt simples que vostè faria a una empresa normal. Dia 13 d'aquest més firmam amb el (...)inversions una operació de reconversió de passius per import de 9.000 milions de pessetes, on això ens suposa un estalvi en tipus d'interès de 200 milions de pessetes. Aquest dies s'està concursant el nou plec de manteniment de depuradores, i l'estalvi estarà en uns 200 milions de pessetes. Ja són 400. Què més podem sumar, aquí; doncs miri, si hi ha sort i vostès ens ajuden molt -ens farà falta- podem aconseguir que aplicant uns decrets que ja estan aprovats, estatals, les plantes de Palma, Calvià i Lluçmajor les pagui l'Estat. Això és un estalvi per al Govern, per a Ibasan, de 5.000 milions de pessetes. Quan imputam aquesta (...) tenim un estalvi substancial. I per altra banda, darrera solució, doncs miri: avui en dia Junta d'Aigües, a part de sanejament, gasta 1.000 milions de pessetes en temes que no han estat finançats mai; i ho gasta perquè hi ha necessitats, evidentment, però no hi ha hagut un cost efectiu que suporti això.

Solucions?, doncs jo confii que també dins enguany, 1994, hi hagi una transferència efectiva en temes d'aigua, on hi hagi una aportació per fer obres, no d'interès general, però sí qualque aportació. Els estalvis que hi pugui haver respecte a aquesta partida es poden compensar llavors amb necessitats en sanejament. És a dir, la xifra de 1.000 milions, que jo deixaria en 800, es veu reduïda en 400; i ens en queden 400 més. Aquests 400 amb una imputació del 5.000, que hi pot haver un estalvi si vostès ens ajuden -que és important- ja ens trasllada a un marc 1996 molt més suau; fent, com vostè sabrà una translació de principal a altres exercicis, abaratint ja des d'aquest moment costs financers, com (...) futurs financers, anam a tipus de 8% en aquest moment. Feim no màgia, feim coses que són tècnicament molt demostrables, molt elementals per altra banda.

Jo pens que el debat que s'ha de centrar en veure si aquests 16.000 milions de pessetes feia falta gastar-los o no; i jo pens que el que ens justifica avui en dia és dir que s'han gastat, que la feina està feta, i ara fa falta que l'Estat central, amb fons comunitaris si vostè vol, m'és igual, actuï aquí, a Balears, i ens ajudi un poquet. Aquests 5.000 milions de pessetes que són la planta de Calvià, que està ja en una fase molt avançada, la planta de Palma, de què xerram cada dia, i la de Lluçmajor, pot ser la solució real definitiva als problemes financers d'Ibasan a mig termini. A curt termini està controladet, i a llarg termini la solució és aquesta. i com li dic també, anem tots a negociar una transferència efectiva, correcta, per intentar aconseguir fons per fer política de proveïment, política de torrents; i aquests estalvis en partides que avui estan finançades amb deute públic, poder anar a altres bandes.

Jo pas pena, perquè són molts de doblers; ara, gràcies a déu duim molts d'anys molts de nosaltres manejant molts de doblers, i no ens espanten aquests temes. No facem aquí una demagògia. Aquí hi ha un problema de 16.000 milions de pessetes que financien un producte, un producte que té una entrada financera. Hem de veure quin dèficit provoca anualment, i són 800 o 1.000 milions de pessetes. I fórmules en cercam, i les hem trobades, n'estic convençut; així que el tema, jo intentaria a l'opinió pública no muntar un monstre amb la Junta d'Aigües. La Junta d'Aigües té unes vessants molt clares: sanejament per una banda, que és el 90%, i avui en dia molt poc proveïment i clavegueres.

L'Ibagua, que neix amb rapidesa, dia 1 de gener ha d'estar constituït, neix com una entitat diferenciada, neta de tot. I l'important per a aquesta empresa pública és aconseguir que l'Estat inverteixi a Balears de forma important. Si nosaltres podem propiciar la Costera, la planta de Calvià-Andratx, podem acabar les plantes de Formentera, d'Eivissa, podem mirar de fer el tema de Llubí, doncs tendrem un patrimoni hidràulic important, que pot generar uns rendiments i pot equilibrar una estructura de cost.

És preocupant, són molts de doblers, però vostès pensin que faig un resum si vostès volen, que tècnicament hem anat acotant aquest problema. Els 1.000 milions de sanejament més o menys controlats. Hem acabat un cicle inversor, entre enguany i l'any que ve haurem acabat el centre de les Illes; a partir d'aquí ens quedarà Palma, Lluçmajor i Calvià, i després Maó i Eivissa. Si l'Estat amb la seva ajuda pot abordar una menció ja legislada, que és un reial decret del mes de maig del 1993, i invertir a Balears, jo no tenc problemes. Si això no resulta n'hi haurà, de problemes, però a partir de l'any 1997. No dic res més, moltes gràcies.



EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Passam al torn de fixació de posicions. Correspon en primer lloc al Grup Parlamentari MIXT. Sr. Vidal, té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem escoltat la interpel·lació del Grup SOCIALISTA, en paraules del Sr. Alfonso, a la política financera de la Junta d'Aigües. La veritat és que exactament el títol d'aquesta interpel·lació hagués hagut de ser de sanejament d'aigües, i -si em permeten el joc de paraules- del sanejament del sanejament d'aigües; perquè, pel que s'ha vist i una vegada vist el títol i la intervenció del Sr. Alfonso, es tracta de sanejar econòmicament la manera amb què es fa el sanejament d'aigües.

No sé si és que el moment de la intervenció del Sr. Alfonso ha coincidit amb unes "oportunes" proves de l'aire condicionat d'aquest saló recentment restaurat de les Cariàtides, però és que ens han deixat freds les xifres, i sobretot les previsions realment poc encoratjadores que ha donat en la seva intervenció el Sr. Alfonso. Hem quedat freds de veritat escoltant aquestes xifres. I ens ha vingut a la ment una anècdota de ja fa uns anys, de les albors d'aquest institut de l'Ibisan, que en el moment, com tot producte nou que es "venia" als alcaldes de les distintes poblacions, hi va haver un d'Eivissa -que no està ara en política- que li va preguntar un regidor "nosaltres hem de posar això, l'Estat posa l'altre, i què posa l'Ibisan per dur a terme aquesta política de sanejament?" I aquest batle d'Eivissa va dir "bé, posa dues coses: la cara i la mà. I bé, ara resulta que a més de la cara, que naturalment s'ha de posar per tot -fins i tot els que intervinim- s'ha de posar la mà; però del que es va posar dins la mà, ara resulta que estam amb uns dèficits alarmants -segons el Sr. Alfonso, torn a dir- i la situació de l'Ibisan posa en perill no només l'Institut Balear de Sanejament, sinó la Junta d'Aigües, i fins i tot la -que passa de pressa el temps- situació financera de la Comunitat Autònoma.

Bé, hem escoltat aquestes xifres. Nosaltres en aquest moment només ens hem de posicionar. Aquest diputat creu, com ha dit el Sr. Conseller, que s'ha fet una bona política de sanejament, que s'havia de fer aquesta política de sanejament, i per tant el Govern en certa manera està justificat que hagi fet fins i tot aquests esforços tal vegada poc prudents quant al futur, com totes les coses que es fan, si un es posàs a analitzar el que vendrà en el futur, moltes vegades no es faria res. I, per tant, jo vull justificar aquesta bona política de sanejament del Govern; però no obstant això, hi ha societat interposada -per dir-ho d'alguna manera- que és un empresa pública, ara del Govern, l'Ibisan, que és una altra qüestió. Una cosa és que s'hagi duit una bona política, i l'altra és que s'ha de vigilar que aquest sanejament de les aigües estigui sanejat també econòmicament, financerament i en tots aquests aspectes econòmics.

Per tant, jo crec que el Sr. Conseller ha aportat unes solucions; ha parlat que les transferències de l'administració central a l'autonòmica en el tema d'aigües poden també aportar unes quantitats per ajudar -acab de seguida, Sr. President- amb les dotacions corresponents a pal·liar aquest dèficit. ha explicat molt bé la seva preocupació, sense *tintes* -si és que es pot dir així, no sé si es diu bé en català- dramàtics; i ha parlat també que s'està aconseguint un patrimoni important que pot servir d'aval també a aquest Institut Balear de Sanejament i a l'equilibri de la seva economia. Per tant és evident que el govern té una preocupació amb això; això no lleva que l'Institut Balear de Sanejament -i no anam a entrar en la Junta d'Aigües perquè vertaderament ha estat centrada la interpel·lació justament en l'Institut Balear de Sanejament- doncs s'ha de solucionar tal vegada la seva situació financera. Pareix ser que el Govern té aquesta intenció, i nosaltres esperarem si és que hi ha una moció, en els termes en què estigui plantejada per llavors, a part d'aquest posicionament -que crec que no és res nou- que hem fet avui aquí, llavors decidir-nos per donar suport o no a la moció que pugui venir després d'aquesta interpel·lació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PSM I EEM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Havíem quedat preocupats amb la intervenció del Sr. Alfonso, però després de la intervenció del conseller ja estam molt més tranquils. Estam convençuts que fins i tot els bancs ens tornaran doblers després d'aquest refinançament.

Bromes apart, coincidim amb una cosa que no ha qüestionat el Sr. Alfonso, i és que la depuració era necessària. Ara, ja no coincidim si la gestió de la depuració s'ha fet d'una manera correcta o no; si s'han estalviat al màxim els recursos d'aquesta comunitat autònoma o si hi ha hagut un malbaratament. Al nostre entendre hi ha hagut un malbaratament i es produeix un malbaratament. Basta veure que, per exemple, la Junta d'Aigües, que en matèria d'aigües no teníem competències, o no en tenim encara ara, no podem actuar en la majoria de problemes que tenim amb aigua; la Junta d'Aigües un pressupost de 227 milions en despeses de personal. I l'Ibisan, que subcontracta totes les obres, perquè no és un empresa que es dediqui a fer les depuradores, sinó que com ha dit el Sr. Alfonso, "tu em faràs aquesta depuradora, tu em faràs aquesta altra depuradora", per fer això, 104 milionets més de personal, del qual tenim la relació, i molt d'ell d'un color polític molt determinat.

El tema etern del funcionament de les empreses públiques, que quan se suscita un debat sobre si són necessàries o no -i el tendrem ara, en els pressuposts generals de la comunitat autònoma, perquè hi ha empreses públiques *a go go*, que deien un temps- quin funcionament tenen? Jo com a regidor que vaig ser un temps d'un municipi, férem una depuradora, deguérem ser dels primers municipis de l'interior que férem depuradora, en aquest moment es torna fer, no sé per quin motiu ja no serveix aquesta depuradora que funcionava correctament; i li puc dir que la depuradora que es construeix valdrà 25 o 30 vegades més que la que es va gestionar fa set o vuit anys.

Per tant s'ha de qüestionar molt l'efectivitat d'aquesta empresa pública. No reproduiré les xifres que ha donat el Sr. Alfonso, que consten aquí, a finals del 1994 quasi quasi 17.000 milions d'endeutament a llarg termini, que pagarem més de 1.750 milions d'interessos; i recordar que enguany hi haurà un nou endeutament de 2.750 milions a llarg termini. D'aquests 2.750 milions, 2.000 són per interessos i amortització, només 750 són per noves inversions i despesa corrent i funcionament. Unes despeses financeres importantíssimes, 1.785 milions de despeses financeres.

Senyores i senyors diputats, Ibasan és un ronyó que ja no depura, està ple de pedres, interessos que col·lapsen el funcionament del ronyó, i possiblement d'aquí a uns anys el funcionament de tot l'organisme. Està en greu perill el funcionament de la Comunitat Autònoma per aquestes pedres, interessos del mal ronyó que és Ibasan. De cada 5 pessetes que es gasten en noves depuradores i manteniment de les que ja hi ha, en gastam tres i mitja en interessos. De cada pesseta que gastam per manteniment de depuradores i per noves depuradores, en gastam 70 en interessos. Realment és molt espectacular. I tot això sense parlar d'un problema gravíssim, no parlam de depuració terciària. És un tema que són interessos generals de l'Estat, però que tal vegada hauria de començar a entrar dins les prioritats de la Junta d'Aigües.

Per tant, de política indiscutible, per al nostre grup, res de res; una política molt discutible. Aquí hi ha una responsabilitat política que no volem compartir, és de la majoria. No posarem traves perquè ho gestionin, però no volem responsabilitats d'aquest tipus. I només una pregunta que vull deixar enlaire amb el llum encès: Per què aquestes presses, 2.750 milions d'endeutament l'any 1994, un any preelectoral? Senyores i senyors diputats, moltes presses per fer inversions abans del juny del 1995. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras, señores diputados. Sr. Reus, usted ha dicho hace un momento en esta tribuna que no le cabía ninguna duda sobre que el objetivo de la depura-

ción... y vamos a hablar de depuración, porque parece que aunque la interpelación iba sobre la Junta de Aguas y sobre política de aguas, que hay mucho más que decir que el puro gasto del Ibasan, se han hecho muchas cosas en materia de aguas en esta comunidad, como es público y notorio y como sin duda saben todas las señoras diputados, se ha hecho un plan sensacional que yo creo que ahí está frente a, por ejemplo, las inundaciones que tradicionalmente venían asolando la isla de Mallorca, y concretamente algunas de las zonas de ella. Pero centrémonos en el Ibasan: yo, a pesar de lo que usted ha dicho, quería entretenerme un poco en buscar los objetivos y el desarrollo de esa política, porque en definitiva de eso se trata. Nuestro grupo parlamentario, que lleva muchos años defendiendo y sosteniendo esa política del Gobierno, quiere hoy dejar claro cuáles son los objetivos, y los objetivos son conseguir la depuración integral de las aguas de Baleares. ¿Y eso por qué? Por tres razones fundamentales, y no voy a perder el tiempo en muchas otras, que también las hay: Mejora de calidad ambiental para los habitantes de estas islas, mejora de calidad ambiental para nosotros. Calidad ambiental, una palabra que algunos usan muchas veces, se les llena la boca al hablar de medio ambiente, de calidad ambiental, pero que sorprendentemente en un debate como el de hoy todavía no había salido.

Segunda cuestión: importancia del desarrollo de esa depuración de aguas y de esa calidad ambiental frente al turismo. Nuestras islas son punteras en materia turística -ahí están los resultados-, otras veces se ha discutido aquí, no hace mucho, la situación, en un debate concretamente de temas generales, de política general, cuál es la situación de la comunidad de Baleares frente a otras comunidades españolas o mediterráneas en materia turística. Ahí están los espléndidos resultados del año pasado, y ahí estén en la prensa los formidables resultados que es esperar para el año que viene. Y eso se debe a algo, eso se debe -entre otras cosas- a una notable mejora de la calidad ambiental que ese gobierno del que usted forma parte, Sr. Reus, ha procurado intensamente.

Un tercer aspecto importantísimo en materia de depuración es lo que supone de desarrollo para la industria de construcción, una industria que está en estos momentos en situación de cierto declive, o de ciertos problemas, y que por consiguiente le ha venido y les seguirá viniendo muy bien un trabajo en esa materia tan acertada, y que tantas veces hemos apoyado.

¿Alternativas para llevar a cabo los objetivos de conseguir la depuración total? Alternativas económicas, alternativas financiera, porque que cuesta dinero, y que eso iba a costar un montón de dinero, eso lo sabíamos todos, lo sabíamos desde el mismo momento en que eso se puso en marcha. ¿Alternativas? La primera, claro, financiación estatal, ¿qué vamos a hablar aquí de financiación estatal?, ¿vamos a insistir en la de veces que este gobierno y los grupos que le vienen dando apoyo duran-



te estos diez años han insistido en la necesidad de conseguir apoyos estatales, y que esos apoyos estatales se concretan en nada, se concretan en cero pesetas, se concretan en que aquí hay que sacar la financiación de nuestros propios bolsillos? Ahora nos da una noticia, buena noticia, y que yo recibo con alborozo y con confianza, el Sr. Reus, que hay serias posibilidades de que finalmente el Estado contribuya para esta depuración, esta calidad ambiental que tantos beneficios reporta también al Estado español, tantos beneficios le reporta.

Segunda alternativa: financiación o cofinanciación municipal. Me parece que uno de los portavoces, no sé si el interpelante, se había referido a ella. Confinanciación municipal, ¿que vamos, a exprimir a los ayuntamientos?, ¿es que hay alguien que tenga la menor duda de que la situación financiera de los municipios es ruinososa? Se está hablando ahora, está bien reciente la reunión de La Coruña, y todos sabemos cuál es la situación y cuáles son las pretensiones municipales. ¿Vamos a gravar más sus costes para conseguir esa depuración?

Es evidente que la Comunidad autónoma optó por la vía más difícil, por buscar sus propios recursos y por acudir a poner un canon de saneamiento, canon extraordinariamente combatido. Había quien daba flores por la calle e invitaba a la desobediencia civil para no pagar ese canon, y que ahora se queja de los gastos de endeudamiento y de la financiación de la depuración. Pero nosotros apoyamos entonces ese canon y lo seguimos apoyando, con todo lo que eso comportaba de impopularidad para nuestro grupo, para nuestros partidos. Felicitaciones, pues, Sr. Conseller; felicitaciones, señores del Gobierno, no puedo salir a decir otra cosa, por unos objetivos cumplidos, una labor bien hecha; y de que es una labor bien hecha, aunque siempre se dice lo mucho que ha hecho el Ibasan, yo -lamento que ya me han encendido la luz amarilla, el tiempo se hace escaso- tengo aquí unas listas sensacionales con todo lo que realmente se ha hecho, y es una pena que no dé tiempo a leerlo todo. Sí voy a decir que estaciones depuradoras construidas por Ibasan, por allá mitad del siglo och..., (*Rialles*), perdón, del año 1989. Les hace mucha gracia un error de siglo o de año. Yo no lo veo tan gracioso, pero en fin, ustedes tienen su propio sentido del humor.

Miren, para que se rían ustedes: 13 depuradoras construidas en Mallorca: Artà, Binissalem, Deià, Estellencs, etcétera, no las leo todas; 5 en la isla de Menorca, 6 en las de Ibiza y Formentera. 24 en total espléndidas realizaciones, estaciones depuradoras cedidas al Ibasan por los ayuntamientos, 12 en la isla de Mallorca, 2 en la de Ibiza, una de Menorca. Actuaciones o estaciones depuradoras en construcción, en total 134; puedo leerlas, aquí están, y estoy en disposición de dejárselas a su conocimiento. Y todavía me quedan dos obras de dos concursos en este momento pendientes de adjudicación de unos colectores Sineu, Maria, Petra y Ariany, y la depuradora de s'Estanyol y sa Ràpita. Eso, Sr. Conseller, insisto, me lleva a felicitarle, y felicitarle también por otra cuestión, y es porque efectivamente su talante aquí ha sido un talante optimista; los problemas de financiación del Iba-

san, lógicamente hacer todo esto cuesta dinero, hay aquel dicho del gitano que tanto me gusta, de aquel gitano viejo que con una frase resumía lo que yo quería decir aquí: que la vida es cara, la hay más barata, pero no es vida. Nosotros queremos esa vida cara para los habitantes de la Comunidad, y para los millones de turistas que sin duda seguirán acudiendo a nosotros por esa razón. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Passam al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Haurem d'anar molt ràpid, perquè el temps és molt breu. Gràcies, Sr. Vidal, ja veurà les mocions; però supòs que està preocupat igual que estic jo. Sr. Sampol, veig que està...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, el torn de rèplica és purament a la intervenció del Sr. Conseller...

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

(...) ha estat per cortesia, jo no entrava en debat

EL SR. PRESIDENT:

...Era purament fixació de posicions, en aquest cas no hi cap ni la cortesia en aquest tema.

(*Rialles*)

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. No seré cortès. El Sr. Conseller ha començat dient que ningú havia qüestionat la bondat de la política, em pareix que són paraules quasi quasi textuales. Jo crec que ha confós les paraules: ningú ha qüestionat la necessitat de depurar l'aigua; tots hem qüestionat la bondat d'una política que ha duit a aquesta situació financera, la irresponsabilitat d'una política. La política no és depurar, la política és veure quin cost té, quina inversió, a qui es paguen, a amics? 11 milions de pessetes l'any 1991, altres tants el 1992, i el 1993 ja no. 11 milions de pessetes per uns projectes al germà del batle d'un poble de Menorca, 37 milions a un altre; 11 milions a aquesta política? Sí que ho qüestionam. I qüestionam, òbviament, que l'única obra que vostè hagi passada hagi estat a un ex-conseller quinze dies després d'haver deixat la conselleria. A mi em pareix horrorós això, la veritat. Bé, no s'hagués consentit a altra administració, ni un regidor, ni un ministre, ni a cap administració pública hagués consentit això; vostè ho sap.



Per tant, sí qüestionam la política, i fins i tot vostè la qüestiona. I li diré com la qüestiona; miri. Vostè mateix va dir "si d'aquests 16.000 milions de pessetes se n'han tudat 8.000 milions, jo em moriria d'esglai", va dir vostè, "que se n'han tudat un grapat? Tal vegada sí" Tal vegada sí, o segur que sí?, se n'han tudat un gran grapat, d'aquests doblers; i sobretot, no sabem on se n'han anat. De totes maneres el fet és que no podem estar d'acord amb aquesta política, amb la política de depuració, de sanejament d'aigües que ha duit, perquè no podem estar d'acord que posi en qüestió, si no ve una ajuda, que intentarem per tots els mitjans tots que venguí, però que no tenim cap dret, perquè vostès, aquest Govern, el Sr. Cañellas o el seu representant, han firmat tots els acords de finançació, fent aplaudiments, i no ens diguin que no, hi som nosaltres també a escoltar aquests aplaudiments. Els han firmat tots, i no ens venguin ara que això no està finançat, etcètera. No aplaudeixin, protestin, no firmin; però no firmin i després -com feien altres consellers- protestin.

No estam d'acord amb la bondat d'aquesta política, perquè hi ha hagut malbaratament, hi ha hagut imprevisió, hi ha hagut falta de càlcul en l'explotació i en les inversions, hi ha hagut imprudència. No hi podem estar mai d'acord. I ens ha dit una cosa que ens hem quedat, la veritat, sorpresos. Li molesta, Sr. Huguet? no es preocupi, encara li diré més coses. El Sr. Conseller ha dit "s'haguessen gastat en beneitures", bé, ja ens en podem anar; senyors diputats, el Govern quan no gasta d'una manera que posa en qüestió totes les finances de la política d'aigües, gasta en beneitures. Sr. President, el Govern anterior -no n'hi ha cap aquí dels anteriors, ni un, dels consellers, es coneix que avui no volien escoltar la crítica, les resolucions que havíem pres- el govern anterior gasta en beneitures, o ho hagués gastat en beneitures.

Però un tema molt més important: Sr. Conseller, acaba de dir un parell de coses que encara m'han preocupat més. I m'han preocupat, i ens haurem de posar a fer feina a tota, vostès i tots, per sortir-ne, perquè diu que falta una nova depuradora a Palma, a Calvià, a Maó i es Castell; i ens diu al mateix temps que ha acabat els processos d'inversió. Quan s'acabi aquest procés d'inversió entrarem en la renovació de les antigues, i és que ja no en podem sortir. Vostè sap el que amortitzen les depuradores? Ibasan sap què amortitza? Quan ens deia que són 1.000 milions de pessetes, són 1.000 milions amb unes amortitzacions que cap empresa faria, que són de vergonya; amortitzacions del 3% en obra civil, quan el Sr. Sampol ens deia que a Algàida en set anys l'han haguda de liquidar; al 3% són 33 i busques d'anys. D'on es trauran les finances per poder afrontar els processos de renovació imprescindibles d'aquí un parell d'anys?, d'on es trauran els doblers?, altra vegada Madrid, altra vegada Brussel·les? Haurem d'arribar a anar de genolls.

Quan les dèiem que prenguessin mesures, n'han de prendre. Nosaltres creim, Sr. Conseller -i acab- que la política de sanejament, i no de depuració, la política que ha duit l'Ibasan i conseqüentment la Junta d'Aigües ha estat una política financera i econòmica desastrosa. Si no hi ha més coses jo li

demanaria, perquè crec que li convé, però no sé si ho podrà fer, que exigeixi responsabilitats per la desastrosa situació que l'ha deixat a la seva conselleria, a la Junta d'Aigües, i òbviament per la situació pràcticament de fallida total que té Ibasan.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En torn de contrarèplica el conseller Sr. Reus té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo no sé què he de dir ja, perquè sempre és el mateix això del Parlament. Pots dir el que vulguis, i després patapam-patapam. El millor seria donar les gràcies al Sr. Vidal i al Sr. González Ortea i partir, perquè tanmateix és ridícul tot això.

EL SR. PRESIDENT:

Tornam estar igual, Sr. Reus. La contrarèplica seva és al Sr. Alfonso.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. Alfonso, vostè que és un bon economista, ha estudiat (...) i sap vostè perfectament que això és una inversió feta en un context ràpid, on hi ha un producte que està afectat a aquesta inversió. A partir d'aquí tot el que vostè aquí vulgui dir, a l'opinió pública, a periodistes, a diputats, em pareix bé; però siguem un poquet seriosos. Jo ho he explicat, avui en dia tenc un desfasament de 1.000 milions de pessetes, 800 si som un poc optimista. L'estic intentar acotar, i a partir quasi quasi res més. No vull entrar ja en un debat més ampli, ja he dit el que havia de dir: lluitam per intentar reconduir les xifres a un context lògic, ni més ni menys. No vull entrar en discutir si la política o si depuració. Me'n fot d'això. Tenc un problema que és de doblers, i l'estic quadrant en aquest moment. Si Madrid m'ajuda el podré posar en condicions amb molta més rapidesa. I els deman ajuda a vostès una altra vegada en els temes de sanejament i proveïment; perquè fins ara de Brussel·les i de Madrid, ni un duro, senyors diputats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

193  
III.1) Moció RGE núm. 3194, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a criteris de la Presidència del Govern en el repartiment de les sub-

vencions a les corporacions locals, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2860/93.

EL SR. PRESIDENT:

I passa al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a mocions. Començarem per la 3194, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a criteris de la Presidència del Govern en el repartiment de les subvencions a les corporacions locals. Aquesta moció ve derivada del debat de la Interpel·lació 2860. Té la paraula el Sr. Sampol.

El text de la moció diu "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a crear un fons de cooperació intermunicipal que reguli les subvencions i ajuts a les corporacions locals atenent a criteris de població, pressió fiscal, dèficit de serveis i infraestructures, i conservació del territori protegit". Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El debat tengut fa quinze dies sobre la discrecionalitat de les subvencions locals per part de la Presidència del Govern de les Illes Balears ens serveix avui, gràcies a aquesta moció subsegüent, per reobrir el debat sobre el finançament de les corporacions locals, amplament debatut en anteriors ocasions. A pesar del resultat negatiu que fins ara han tengut totes les propostes presentades en aquesta Cambra, tots vostès convendran que el tema torna estar d'actualitat després de la reunió de l'Assemblea extraordinària de la Federació Espanyola de municipis i províncies, celebrada fa unes setmanes a La Corunya.

Els greus problemes de finançament de les corporacions locals, la seva participació en els ingressos estatals i autonòmics, el percentatge de participació en la despesa pública total, la redefinició competencial, l'autonomia local, són temes amplament debatuts, i als quals prest o tard haurem de donar resposta. Uns paràgrafs del preàmbul de les ponències tractades en aquesta assemblea ens permet lligar el tema amb la discussió que teníem fa quinze dies. *"Es necesario realizar un auténtica auditoría de la Ley reguladora de las bases de régimen local y de la legislación de las comunidades autónomas para ver si se está garantizando de forma efectiva y en el día a día el principio de autonomía que la Constitución ampara"*. El principi d'autonomia que la Constitució empara.

Senyores i senyors diputats, analitzin detingudament aquestes paraules, i després contestin sincerament si està garantida l'autonomia municipal quan es depèn del caprici, de la discrecionalitat, de la voluntat política d'una instància superior que atorga les subvencions. En el debat de la interpel·lació que precedia aquesta moció quedava prou clar que certs municipis estaven discriminats pel Govern, pel President del Govern, o uns altres eren privilegiats simplement pel seu color polític. Els mateixos dies el PSM-Nacionalistes de Mallorca denunciava en un comunicat públic la margina-

ció d'alguns municipis per part del Ministeri d'Educació i Ciència en els programes d'educació d'adults.

Autonomia municipal? Quina autonomia municipal quan no es té suficiència econòmica. Com veuen, en aquest tema ningú està lliure de pecat, i els perjudicats són els propis ciutadans, no sols els que pertanyin als municipis d'un determinat color polític, sinó els ciutadans en general; perquè aquesta absurda carrera per afavorir "es nostros", ha evitat que es planificassin dotacions de serveis i d'infraestructures d'acord amb uns criteris de racionalitat. Així s'ha entrat en una dinàmica inversora, la majoria de vegades sense la més mínima planificació general. Si al contrari, les subvencions als ajuntaments estiguessin regulades per una norma de caràcter general, prèviament definits i consensuats uns objectius en totes les corporacions, avui no tendríem moltes dificultats que patim.

Com distribuïm els polígons industrials o de serveis, les residències de majors, els instituts comarcals, els poliesportius, les escoles-taller? Com gestionam els programes de formació ocupacional, d'educació d'adults? Són criteris bàsics que des de fa temps s'haurien d'haver consensuat. No ha estat així, i avui tenim residències que no es poden obrir per manca de finançament municipal i autonòmic. Tenim sobrant de sòl industrial, poliesportius infrautilitzats i de manteniment costossíssim, centres de cultura i de joventut tancats. S'han multiplicat actuacions, esforços personals i econòmics, que fracassen o no donen el resultat òptim per mor de la nul·la planificació. I el pitjor és que seguim sense rectificar.

Fa quinze dies els posàvem alguns exemples. Mentre al Parlament debatem un pla de desenvolupament regional que pretén dissenyar el futur de les Illes Balears, dels propers vint-i-cinc anys, paral·lelament s'han realitzat estudis de viabilitat econòmica a dos municipis concrets, com si es poguessin abstroure aquests dos municipis d'una realitat global. O veim com des de fa uns anys es destinen recursos importants a alguns municipis de la serra de Tramuntana, i estam disposats a discutir i a admetre els criteris que els han inspirat. Però subvencions al marge dels programes objectiu 5b de la Comunitat Europea.

Senyores i senyors diputats, molts de vostès també són batles o regidors, i si no, com a mínim coneixen la problemàtica municipal a través dels consells insulars; i em consta perquè en moltes ocasions n'hem parlat dins alguna comissió del consell insular, que la realitat és tal com l'hem dibuixada. No és hora, per tant, d'introduir un poc de racionalitat en la política municipal? No és hora de deixar de fer partidisme per fer Política en majúscula. El nostre grup està disposat a fer feina en aquest sentit i proposar solucions, començant per aquesta proposta d'avui. Altres vegades la majoria ha dit "no", però no coneixem altra figura que el fons de compensa-



ció intermunicipal per distribuir amb objectivitat i criteris de planificació les subvencions de la Comunitat Autònoma als ajuntaments. Pensem que el pressupost del 1994 preveu més de 700 milions de pessetes en transferències corrents i de capital als ajuntaments. El 1993 es destinaren 709 milions de pessetes en transferències de capital i 75 milions en transferències corrents als ajuntaments. Cert que molts d'aquests milions són finalistes, però molts d'altres depenen exclusivament del criteri polític del conseller de torn o del mateix president. 77 milions directament de Presidència.

Podríem posar exemples de funcionament d'altres comunitats autònomes que tenen regulat un pla, un fons de cooperació municipal. Per exemple Andalusia té regulat un pla de cooperació municipal, de caràcter no finalista, que distribueix el 30% en parts iguals per a tots els ajuntaments i un 70% en proporció al nombre d'habitants. Castella-La Manxa: el 50% té un caràcter no específic, destinat a la millora o ampliació dels serveis públics, i el 50% restant de caràcter específic i es destina a projectes d'inversió. Podríem parlar de Castella i Lleó, un fons de caràcter finalista, 40% de parts iguals per a tots els municipis, i un 60% en funció del nombre d'habitants. O Extremadura, un fons de caràcter no finalista, un milió fix per a tots els ajuntaments, i la resta en funció del nombre d'habitants. Galícia, un fons finalista només per a inversions, el repartiment per barems en funció de la població, infraestructures, etcètera. Per acabar, Múrcia: un fons de caràcter no finalista; repartiment: un 65% en funció del nombre d'habitants, 20% en funció del nombre d'habitants ponderat per un coeficient multiplicador, un 10% en funció de l'esforç fiscal, un 5% segons l'extensió territorial del municipi.

Com veuen, senyores i senyors diputats, distints exemples de la manera com regulen les subvencions als ajuntaments les distintes comunitats autònomes. No tenim per què copiar-ne cap, però podem -segons les nostres característiques- crear el fons de cooperació municipal. Acceptin, per tant, senyores i senyors diputats, la creació del fons de cooperació intermunicipal, que no sols reguli les assignacions econòmiques, sinó que introdueixi criteris de planificació. Contràriament, si continuam com fins ara els perjudicats seran els contribuents de cada municipi, que inevitablement veuran augmentar la pressió fiscal per descoordinació entre les administracions. Moltes de gràcies.

*(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup MIXT té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'altre dia, quan es va debatre la interpel·lació prèvia a aquesta moció vàrem escoltar els arguments que es varen plantejar

per part del grup proponent, per una banda. Per una altra banda vàrem escoltar els arguments que va exposar aquí la representant del Govern. Els criteris varen ser el fons del debat, els criteris que s'havien seguit per donar aquestes subvencions directes des de la Presidència del Govern, i se'ns va dir per part de la representant del Govern que els criteris que s'havien seguit havien estat que es tractava d'una sèrie de municipis que amb els mitjans, amb els ingressos que tenien, havien al mateix temps de donar una sèrie de serveis, sobretot d'infraestructura per a una gran quantitat de turisme de pas, que no estava de manera fixa, no quedava durant tot el temps que estava com a turistes en aquest municipi, simplement hi passaven; i que hi havia una gran desigualtat entre aquests municipis i d'altres. Açò va ser l'explicació que se'ns va donar per part de la representant del Govern.

Avui la moció subsegüents ja planteja una qüestió que va més enllà, encara que es va anunciar per part del grup proponent, avui se'ns parla ja d'una resolució que s'hauria de prendre avui per part del Parlament, que seria instar el Govern perquè es creés un fons de cooperació intermunicipal.

En principi hem de dir que ens sembla bé que dins la nostra comunitat existís aquest fons de cooperació intermunicipal. Ara bé, els criteris pels quals s'haurien de fixar o regular les subvencions i ajuts que es donessin, que aquí s'exposen en aquesta proposició, creim que es poden seguir, però que hi hauria d'haver també altres criteris, perquè ajuntaments n'hi ha de tota casta, i açò els ho diu un que coneix bé el món municipal, perquè ha gestionat un ajuntament durant vuit anys, a gust d'uns i a disgust d'uns altres, però que conec bé el tema. I jo els puc dir, senyores i senyors diputats, que hi ha ajuntaments que pretenen viure únicament i exclusivament de les subvencions, i no generen cap casta d'iniciativa de caire municipal per generar cap casta d'ingrès al seu municipi.

I d'açò els podria posar moltíssims exemples, dins i fora d'aquesta comunitat autònoma, ajuntaments grans i ajuntaments petits. Hi ha municipis que per circumstàncies del seu territori són manco afavorits que uns altres quant a les possibilitats d'obtenir determinats ingressos. Hi ha ajuntaments -vostè ho va dir l'altre dia- que pel seu color polític en determinats moments es poden veure més o manco afavorits. Però quan parlem de colors polítics ens hem de referir amb caire general, perquè també podríem posar exemples de municipis d'aquesta comunitat -i tots els coneixem- que han rebut durant una sèrie d'anys, ara la cosa ha començat a aturar-se, l'aixeta s'ha començat a tancar, però han rebut subvencions directes del Govern de l'Estat, ajudes, col·laboracions, participació en convenis des del Govern de l'Estat en determinats municipis, també -clar- d'un determinat color polític, en contra -podríem dir- de



necessitats que tenien altres municipis, de vegades veïns i amb les mateixes problemàtiques.

Per tant, hem viscut tota casta de situacions. Però, anant a la qüestió fonamental que avui es debat aquí, que és la situació dins la Comunitat Autònoma respecte al Govern de la Comunitat. Ja li he dit al principi, ens semblaria bé que hi hagués aquest fons de cooperació intermunicipal, però que es tinguessin en compte altres criteris, apart d'aquests que aquí s'exposen; no únicament i exclusivament criteris de població, sinó que hauríem de veure també no solament el criteri de pressió fiscal, jo supòs que quan parla aquí de pressió fiscal es deu referir a esforç fiscal, però jo crec que s'hauria de definir amb la paraula correcta, que és esforç fiscal, que en definitiva no és la pressió que posa el municipi als seus contribuents, als seus administrats, sinó quina és la participació que tenen els administrats en conjunt fiscalment aportant a la població, i jo crec que és un criteri que és diferent, que s'hauria de tenir en compte. No és exactament el mateix una cosa que l'altra.

Per una altra banda també hi hauríem de veure criteris d'ajuntaments que reben ajudes a través, com he dit, de convenis o de subvencions directes des del Govern de l'Estat; perquè, clar, si fixem uns criteris i sembla que són igualitaris, però a més a més aquell municipi reb unes altres ajudes, immediatament es crea un nou greuge comparatiu, i açò fa difícil conjugar i veure com s'han d'aplicar aquests criteris. Després tenim una sèrie de plans que ja es venen -i açò també es va dir l'altre dia en el debat que hi va haver- on participen els municipis, en el cas de la nostra comunitat cada consell insular els aplica d'una manera diferent, amb uns criteris normalment diferenciats d'una illa a l'altra, però tenim els plans d'obres i serveis, en què hi ha uns municipis que es veuen més afavorits amb unes determinades inversions que decideixen fer en el seu municipi; i en canvi n'hi ha d'altres, perquè troben més prioritari fer, o són més necessàries, altres tipus d'inversions, que no reben la mateixa proporció percentual d'ajuda econòmica d'uns municipis als altres segons els tipus. Perquè tal vegada aquell any s'ha decidit que les obres hidràuliques estaran més primades que els que vulguin fer obres d'infraestructura viària o d'il·luminació de carrers, etcètera.

O sia que hi ha uns criteris diferents a l'hora d'aplicar açò, i açò també s'hauria de tenir en compte a l'hora d'aplicar aquests criteris per repartir aquests fons de cooperació intermunicipal. Hi ha plans de cooperació que es fa conjuntamentalment, en els quals hi ha municipis que participen, n'hi ha que no, n'hi ha que tenen possibilitats més que d'altres en determinats moments, i hi participen. Per una altra banda ja he dit que hi havia plans concrets en els quals també hi ha una participació molt desigual d'uns municipis als altres, segons les circumstàncies. Per tant el que jo crec que hauria de tenir fonamentalment aquest fons de cooperació intermunicipal, i en el que hauria d'haver un pla d'igualtat, seria quant a la possible concurrència a rebre aquestes ajudes d'aquests fons de cooperació intermunicipal, per una banda; per una altra banda que hi hagués una igualtat d'oportunitats

i d'accés a la informació de la convocatòria d'aquest fons de cooperació; les ajudes que es donessin que en les convocatòries hi hagués una igualtat d'oportunitats entre tots els municipis. Però a l'hora dels criteris, em cregui, aquests crec que estan bé, però sobretot el tema de la pressió fiscal, jo crec que haurien de contemplar també l'esforç fiscal. Torn a repetir, podríem fer un debat molt llarg sobre aquesta qüestió, però no és exactament el mateix.

O sigui que en línies generals està d'acord amb l'esperit d'aquesta moció, però quant als criteris s'hauria d'arribar més a fons, tal vegada amb una nova iniciativa parlamentària es podria acurar molt més quant a la part referida als criteris que hi hauria d'haver per regular aquestes subvencions. Moltes gràcies.

*(El Sr. President reprèn la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA el Sr. Tur i Torres té la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam davant una moció, derivada de la corresponent interpel·lació, que he de dir d'entrada que en certa manera ens ha decebut, la veritat és que vist el resultat de la interpel·lació esperàvem més d'aquesta moció. En qualsevol cas creim que fixa l'objectiu bàsic, que és el fet de regular la possibilitat de donar subvencions als ajuntaments.

Però dic que esperàvem més perquè creim que en la interpel·lació anterior va quedar demostrat que el Govern havia fet un ús partidista de les subvencions als ajuntaments. I per què havia fet un ús partidista en la subvenció dels ajuntaments? Perquè el Govern s'ha vengut negant reiteradament a regular adequadament la concessió de subvencions als ajuntaments; s'ha vengut negant reiteradament a donar publicitat a aquesta regulació necessària perquè hi tengués accés tothom, tots els ajuntaments que complissin aqueixos condicionants. I clar, a la interpel·lació vàrem comprovar que tots els ajuntaments que havien set subvencionats tenien un mateix color polític, estaven governats per alcaldes, per equips de govern del Partit Popular.

La Constitució reconeix als ajuntaments autonomia per gestionar aquelles competències que li són pròpies -diu la Constitució-, però també és evident que sense l'adequada finançació no cal parlar de cap manera d'autonomia. Si es juga amb la finançació dels nostres ajuntaments, es juga amb la seva autonomia. I això hem comprovat que és el que s'ha fet, amb la interpel·lació en què es va veure com s'havien subvencionats aquest present exercici els ajuntaments. Si s'interfereix en els

recursos financers dels ajuntaments, s'interfereix en la seva autonomia, s'interfereix en la seva capacitat de gestió que li reconeix la Constitució. Per tant, s'ha de regular adequadament la forma de donar aquestes subvencions als ajuntaments, la forma dels ajuntaments d'accedir a una millor finançació participant dels recursos propis de la Comunitat Autònoma.

No es pot permetre que una vegada més la finançació de les corporacions locals sigui un instrument usat de forma partidista. S'ha de regular, per tant; s'han de fixar objectius que fixin una distribució equitativa no arbitrària, i no clientelista de la capacitat d'accedir els nostres ajuntaments a les subvencions de la Comunitat Autònoma.

La veritat és que en aquest Parlament iniciatives com la d'avui ja n'hi ha hagut reiteradament, que havien set rebutjades per la majoria; però ara comprovam a un diari local d'ahir mateix que el Govern estudia crear un fons de participació, un fons d'ajudes municipals. Ens n'alegram si això representa una rectificació d'aquest Govern. Pareix que tenen intenció de rectificar una política que han portat durant deu anys en el que feia referència a la finançació dels ajuntaments. Ara ens donen la raó, pareix; ara reconeixen que teníem raó quan havíem portat a aquest Parlament tantes iniciatives en la mateixa línia que la que veim avui, però que es votaven en contra per la majoria, pel grup que dona suport al Govern. Només en els exercicis 92 i 93 s'havien portat quatre iniciatives, dues de les quals del Grup Parlamentari SOCIALISTA, una d'elles precisament un projecte de llei de creació d'un fons de cooperació municipal, que vull recordar que va ser vetat pel Govern fent ús de l'article 126.2 del Reglament, i que no va poder ni tan sols debatre's en aquesta Cambra, com dic, per haver set vetat per un motiu jo crec que absolutament increïble, que era no tenir la voluntat de col·locar la partida corresponent en els pressupostos per l'exercici següent, que em pareix que era a novembre del 1992, i per tant era un moment oportú per col·locar aquesta partida si hi hagués hagut la voluntat de fer el que ara pareix que s'anuncia que es vol fer. Evidentment la partida hi era, perquè les subvencions es varen donar, però no es volia regular, es volia fer un ús arbitrari, com vàrem comprovar que s'havia fet, d'aquestes subvencions.

Per tant, amb tota aquesta argumentació és evident que nosaltres votarem a favor d'aquesta moció. Votarem a favor perquè creim que era necessari en aquests anys enrera, quan nosaltres presentàvem aquestes iniciatives perquè es regulàs un fons de cooperació municipal, i creim que segueix sent necessari avui, perquè encara no s'ha arribat aconseguir que fos aprovat. Per tant votarem a favor d'aquesta moció, i en qualsevol cas, si no és aprovada i no va endavant, tornarem a presentar el projecte de llei que en el seu moment el nostre grup havia presentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Pel Grup PP-UM té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, como recordará el portavoz Sr. Sampol, días pasados interpeló al Gobierno sobre los criterios de reparto de las subvenciones a las corporaciones locales. Y su interpelación, como nos ha recordado aquí una vez más, se centró exclusivamente en la Presidencia del Gobierno; y no desaprovechó -como suele ser habitual- la ocasión para increpar al ejecutivo, reiterar aquí otra vez hoy el mismo tema, y acusarle de practicar una política subvencionadora discriminatoria, que hoy no sé a santo de qué habla incluso de discrecionalidad, ignorando que la administración tiene facultades discrecionales, que ese término no puede confundirse ni mucho menos con arbitrariedad ni tampoco con clientelismo que él acuñó en su intervención de días pasados. Esta postura, como recuerdan, también fue rebatida por la portavoz del Gobierno y por mí mismo, aduciendo las razones que creemos, y seguimos manteniendo, que son pertinentes.

Hoy nos presenta una moción en la que solicita un fondo de cooperación con un propósito claro, que figura en el texto de la moción, que es regular subvenciones y ayudas a las corporaciones locales, y además con al intención de que el reparto se lleve según -él entiende- según unos criterios que se citan de población, de presión fiscal, de déficit de servicio e infraestructuras, de conservación del territorio; y de aquella interpelación que tuvimos en su día, hoy tenemos esta moción que al parecer defrauda a más de uno, y no solamente a mí, como anunciaba el portavoz del Grupo SOCIALISTA. No se interpeló a Gobierno sobre la financiación de los municipios de Baleares, que era lo que procedía; para acto seguido presentar una moción con propuestas que mejorasen la financiación en otros municipios.

No se hizo eso porque el propósito era otro, tal como nosotros ya anunciamos y aquí ahora se confirma. Se desaprovechó además la ocasión para conocer cuál es la posición del Gobierno respecto a las finanzas de nuestros municipios, y proponer medidas dirigidas especialmente al Gobierno de la nación al objeto de paliar los efectos de la actual crisis económica y financiera de los entes locales, y posibilitando la obtención de mayores recursos. En lugar de eso, ¿qué se nos presenta hoy a la consideración de los diputados de esta Cámara? La respuesta es muy sencilla: una propuesta confusa en términos, mermada de contenidos, y equivocada en conceptos, como seguidamente voy a tener el gusto de exponer.

¿Por qué es una moción pobre de contenidos? Sin duda porque no hay ninguna referencia hacia la financiación de las corporaciones locales, y en el momento presente, no sólo por razones de oportunidad política, sino muy especialmente por el estrangulamiento financiero de municipios, provincias, y también de islas, donde están consejos insulares y cabildos, no cabe un



silencio ante esa situación agónica en la que se encuentran los ayuntamientos, no se podía hurtar un debate a esta Cámara sobre ese asunto, ni mucho menos culpar al Gobierno de esta comunidad de los males que aquejan a la administración local, e incluso al parecer de forma velada desde ciertas residencias u otras obras hechas por municipios se encuentren cerradas. Yo creo que es cargar la culpa en hombros ajenos.

Aquí lo que sucede es que las haciendas locales liquidan sus ingresos demasiado tarde, liquidan poco y además se hace mal. Y en efecto, con referencia a esa oportunidad política, conviene precisar algunas razones. En primer lugar la que hace referencia a la Ley de haciendas locales, cuyo modelo de financiación justamente acaba este año, porque era para el quinquenio 1988-1993. Y sin embargo el Gobierno, de forma totalmente unilateral ha prorrogado para el próximo ejercicio a través del proyecto de presupuestos ese modelo de financiación, que no comparten los ayuntamientos, ni diputaciones, ni cabildos, ni consejos insulares, como se ha expresado en La Coruña a través de la Federación española de municipios y provincias.

En segundo lugar, es un tema de absoluta actualidad también, porque hay unas negociaciones abiertas, con una enmienda incluso presentada en el Senado a través del presidente de la federación, que ponen de manifiesto lo que es la progresiva disminución del ahorro municipal, que ponen de manifiesto el incremento del déficit de los ayuntamientos y su endeudamiento, y que además estén luchando porque se establezca un nuevo sistema de participación en los tributos del Estado.

Pues bien, señoras y señores diputados, nada de esto aparece en la moción, y el portavoz Sr. Sampol anda como de puntillas por el tema, muy por encima, en una moción que por no tener, ni tan siquiera tiene exposición de motivos. Un silencio total sobre estos aspectos, sin referencia al Gobierno de la nación, es demasiado relevante. Un error político de esta entidad sólo puede atribuirse a renuncias no confesables -seguramente en otros grupos, yo creo que en el suyo no procedía- o actitudes municipalistas que son de boquilla; y claro, siempre responden a aquel refrán de que una cosa es predicar, y otra muy distinta es dar trigo. Eso es un flaco favor a los ayuntamientos y al municipalismo.

Pero a esta pobreza de contenidos, como hemos dicho, hay que añadir la confusión terminológica, y la confusión de conceptos. En efecto se acuña el término "fondo de cooperación intermunicipal", concebido como mecanismo compensatorio y redistributivo de carácter solidario, y lo identifican -por confusión conceptual- con un fondo de cooperación local, que tiene por fin otro muy distinto, cual es paliar las insuficiencias financieras que tengan las corporaciones locales, garantizando dos principios: uno que es el artículo 142 de la Constitución Española, y otro que es el artículo 39.8 de la Ley 39/88. A esta confusión hay que añadir una adjetivación que es equívoca, por no decir inapropiada, al proponer además que el fondo éste sea de cooperación intermuni-

cipal, es decir un fondo entre los municipios, según la expresión terminológica que ustedes acuñan aquí.

No es posible, señoras y señores diputados, más desatinos en tan pocas líneas, pocas, creo que son cinco las que figuran en la moción; porque incluso el portavoz del PSM I EEM confunde en su interpelación, por tres veces, según figura en la cinta que tuve ocasión de escuchar y de que transcribieran, y aquí en esta Cámara acaba también de acuñar otro término nuevo, que es "fondo de compensación interterritorial intermunicipal", es decir que todavía agrega un adjetivo más.

¿Y qué se pretende con esta moción? Pues, tal y como manifiesta su proponente, y lo reitera, regular las subvenciones y ayudas a las corporaciones locales. Pues yo le digo desde aquí, desde esta tribuna, que si ése es el fin -y no cabe la duda que es ése, porque lo ha reiterado aquí- el instrumento elegido carece de la idoneidad precisa para ello. Pues para eso no hace falta crear un fondo de cooperación. ¿En qué cabeza cabe la idea de que las subvenciones y ayudas a los ayuntamientos, y en su momento también a los consejos insulares por extensión, deben estar sujetas a fondo como el que propone? Aceptar eso podría significar que el Plan de instalaciones deportivas, que el Plan de fachadas, que las ayudas y subvenciones a las policías locales, y otras que son tan habituales en los presupuestos, tengan que estar sujetos a unos criterios que poco tienen que aportar a esos repartos. Por tanto son criterios mal formulados, que adolecen del rigor preciso y que hacen muy difícil ese reparto, como el Sr. Peralta hacía referencia cuando comparaba presión fiscal con esfuerzo fiscal.

Pero dejando de lado la idoneidad del instrumento que ustedes quieren crear, es poco riguroso que un fondo de esa naturaleza no llegue al detalle en los criterios, porque ustedes dan una manga muy ancha en todo caso al Gobierno. Y si esa rigurosidad de criterios es escasa, la propuesta presenta otras deficiencias notorias y evidentes, tales como la cuantía del fondo, cuánto es lo que se destina de los presupuestos a ese fondo, y creo que también su carácter, es decir si el las ayudas de ese fondo tendrán carácter finalista, tendrán carácter no finalista, o participarán de esos dos criterios, lo que será un fondo de tipo mixto. Y por supuesto, ante esta situación caben unos interlocutores, que son los ayuntamientos, en este caso representados a través de la FEMP. Recurriendo a la legislación comparada, yo creo que usted no lo ha leído. Usted aquí no ha leído un documento de la FELIB que se lo podría haber ahorrado, un documento de la Comisión de hacienda de la FELIB, y nos ha leído una serie de cosas, incluso equivocándose en los errores, porque (...) los errores que tenía. Porque cuando hace referencia a la cifra de las pesetas, no suma usted unas partidas que ahí no figuran por error, y usted olvida que el Gobierno dedica más de esa cantidad, exactamente mil y pico de millones de pesetas, que representa un 2% -Sr. Presidente, acabo enseñada- que



es una cifra, un porcentaje mucho más alto que el que recomienda la Federación de municipios catalanes, que es del 1,25%.

Pero también le tengo que decir que de mis palabras no tiene que desprenderse que no creamos en ese fondo de cooperación local. Nosotros creemos en ese fondo, nuestro grupo cree en ese fondo, lo que sucede es que aquí no ha habido ninguna rectificación, como hacía referencia el portavoz del Grupo SOCIALISTA, sino un mantenimiento en una voluntad política que es inequívoca, que es inequívoca, que permanece igual a lo largo del tiempo. Este fondo, señoras y señores diputados, se va a crear cuando se consolide definitivamente la financiación de esta comunidad autónoma. Mientras tanto, me parece que no es conveniente crearlo. En consecuencia, Sr. Presidente, por estas razones, y aun reconociendo que aquella idea de los municipios del 50-25-25 cada vez está más próximo de una utopía que de una realidad, por las razones expuestas proponemos que sea rechazada la moción que presenta el Grupo PSM I EEM. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén. Vol fer ús de torn de rèplica, Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Pel que s'ha vist, la interpel·lació de l'altre dia va aixecar unes expectatives que s'han vist defraudades avui, però, Sr. Tur, *a enemigo que huye, puente de plata*, diuen. Si no va de brega, què hi farem? Què vol que li faci, jo?, no el puc encalçar per obligar-lo a tenir un debat. Per tant, davant el dubte que tenia d'insistir en el mateix, crec que hem optat per fer una proposta constructiva, per intentar rectificar allò que al nostre entendre era una discrecionalitat, un partidisme en les subvencions. El silenci és més eloqüent que les paraules; qui calla atorga, diuen; i l'interpel·lat ja es va veure que no tenia res a dir, es va estimar més mirar la televisió. Per tant, no hem d'insistir més en aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Anem a la moció, Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Entrant a la qüestió, Sr. Jaén, és una facultat de l'administració la discrecionalitat, li podríem dir connivència, també és facultat de l'administració el partidisme en les subvencions, la marginació, tot això són facultats de l'administració. No li tornaré llegir la interpel·lació que férem l'altre dia. Vostè l'ha sentida, la repassi, supòs que no li va agradar molt, però, què vol? Més exposició de motius que les de l'altre dia? Necessiten més motius per justificar aquesta moció? Per introduir-hi qualche criteri, el que vulguin?; jo n'he proposats uns quants, per exemple, el de la conservació del

territori, perquè hi entrin aquests de la Serra de Tramuntana afectats per la Llei d'espais naturals, és un criteri que em pareix molt conseqüent, per això l'hem introduït dins la nostra moció. Va ser la Sra. Estaràs qui va parlar de criteri de protecció del territori, n'és un, amb els altres no estam massa d'acord. amb una moció es pot esmenar això.

El tema és més de fons. es deixin anar de tantes paraules de tants de jocs florals, de *desatinos*, de poc rigor, de deficiències notòries. Qualsevol criteri que s'introdueixi en el repartiment de subvencions d'aquest Govern serà una millora substancial, el que no podem fer és continuar com ara, no podem continuar que només se subvencionin els ajuntaments de majoria del Partit Popular-Unió Mallorquina. I no em tornin a parlar de la Serra perquè jo els hauré de treure municipis importants del Pla que també varen entrar dins aquests capítols.

Per tant, la moció és conseqüent amb la interpel·lació. Si la interpel·lació es referia als criteris de subvenció de presidència del Govern i durant el debat, perquè ho va treure la Sra. Vice-presidenta, parlaren de les subvencions en general del Govern, jo no puc interpel·lar Madrid, jo he d'interpel·lar aquest Govern. Ara, a vostès els hagués anat molt bé presentar dos puntets: un, que Madrid ens subvencioni més els ajuntaments; dos, que el Govern de les Illes Balears creï un fons de cooperació intermunicipal. En voten un, ja quedam amb la consciència tranquil·la, i l'altre no.

Sr. Jaén, el nostre grup està cansat de jugar a aquest joc. La interpel·lació anava referida al president del Govern, i mantenim la moció, molt conseqüent, amb aquella interpel·lació. I no devem anar tan desencaminats ni devem emprar unes expressions tan poc rigoroses quan dilluns passat surt aquesta plana, i un alt càrrec del Govern, un membre del Govern, alt càrrec, diu que està estudiant la creació d'un fons de cooperació municipal, que agruparia totes les subvencions que les distintes conselleries lliuren als municipis, amb l'objecte de repartir els esmentats fons d'una forma més equitativa. Això ho diu un membre del Govern, d'una forma més equitativa. Per tant, si pot ser més equitativa, el que hi ha ara és manco equitativa del que podria ser, o no, Sr. Jaén? I diu més coses: "*Por medio de este fondo, cada consejería podría conocer el dinero que el resto de departamentos autonómicos concede a los ayuntamientos y se evitaría que haya municipios que reciben muchas subvenciones y otros pocas*". Això ho diu un alt càrrec del Govern.

La cara que feia qualche conseller quan jo els llegia les subvencions era un poema, interiorment devien pensar: De manera que aquest, a qui jo vaig donar 30 milions, per una altra part n'ha rebut 10 més i, per una altra, un parell més. Ni el mateix Govern sabia què havien rebut alguns ajuntaments. El desgavell és tan

gros que s'ha de crear qualque figura que hi posi ordre, ni els mateixos consellers saben com es distribueixen les subvencions del Govern, i això no ho dic jo, ho diu un membre del Govern, un alt càrrec del Govern -no sé si ja l'han cessat-, aquesta pàgina de diari són declaracions entre cometes d'un alt càrrec del Govern.

Per tant, Sr. Jaén, si jo som poc rigorós, el Govern també ho és, i no em parli que no hi ha exposicions de motius.

Per acabar, Sr. President, això ho regularan quan s'hagi consolidat el finançament de la Comunitat Autònoma, que Déu ens agafi confessats, quan s'hagi consolidat el finançament d'aquesta comunitat autònoma, amb el debat que hem tengut fa tres quartets d'hora, em pareix que això va per a llarg. Si els ajuntaments depenen d'això, Déu meu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Hi ha intervencions en contrarèplica? Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Yo no voy a juzgar la bondad o la adecuación de la moción, porque eso corresponde a la Mesa. Pero lo que sí tengo que decirle y reiterarle es que esa moción es confusa, que ustedes confunden un fondo de compensación con un fondo de cooperación, que son dos cosas distintas, ustedes lo confunden.

Cuando me habla de legislación comparada, de Galicia, en concreto, usted tiene que leer las cosas, usted no puede venir aquí a marear al personal. Cuando se lee la exposición de motivos de Galicia, de la ley de Galicia, que es con fondo finalista, dice lo siguiente: "Determinada la liquidación definitiva", se refiere al año 87, "producido un exceso sobre la financiación prevista en los presupuestos generales", continúa, "por importe de 3.262 millones de pesetas", se hace entonces este fondo en Galicia. Qué oportunidad la nuestra si tuviésemos esta suerte de poder liquidar 3.262 millones de pesetas de exceso de ingresos. Entonces, continúa diciendo que es preciso elaborar un marco de cooperación local. Pero en fin, usted tiene eso ahí, y se refiere a infraestructuras de municipios y de lugares de población muy dispersa. Lea usted las cosas, léalas.

En segundo lugar, yo tengo la impresión de que ustedes van aquí a rueda de Esquerra Republicana de Catalunya, con todos los respetos. Lo digo porque una moción de este partido en Cataluña decía así, sobre este tema: "La política de subvenciones", acusaba, "sin una ayuda exterior, provoca en Cataluña un clientelismo político y una deformación de lograr oportunidades". Y la moción subsiguiente que se hace a esta interpelación continúa con lo mismo, pero con la diferencia de que el portavoz de este grupo parlamentario dice: "La defensa no hará falta porque a nosotros, y a nuestro pesar, esta moción queda retirada", *Diario de Sesiones* de

marzo del 93, con las mismas razones que ustedes, una vez hablado del tema de la financiación.

Usted no quiere entender que la financiación de esta comunidad, por utilizar una locución latina, es una financiación que está en un proceso *in fieri*, se está haciendo, y no está en un proceso *in facto esse*, no está concluida, cuando esa financiación esté concluida y el proceso esté acabado, nosotros seguimos manteniendo lo que siempre hemos dicho, que creemos unos fondos de cooperación, de cooperación, no de compensación, porque para eso están otros fondos, el Fondo de compensación interterritorial, del cual esta comunidad autónoma no recibe ni una sola peseta.

Yo creo, Sr. Sampol, que usted aquí salió a la plaza en una especie de querer salir en defensa de alguien, cortando orejas y por la puerta grande, y me parece que la arena no se ha llenado de almohadillas porque no hay almohadillas y porque la cortesía parlamentaria y la autoridad del presidente impiden que eso sea así. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Acabat el debat, passarem a la votació del text de la moció.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 31 en contra, 1 abstenció. En conseqüència queda rebutjada la Moció 3.194.

**III.2) Moció RGE núm. 3.199/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesures de seguretat i protecció contra incendis a establiments turístics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2887/93.**

Passam a la Moció 3.199, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa mesures de seguretat i protecció contra incendis a establiments turístics. Aquesta moció ve derivada de la Interpel·lació 2887. Té la paraula, en nom del grup proposant, el diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan vàrem presentar la interpel·lació sobre mesures de seguretat contra incendis, vàrem dir que ho fèiem després d'haver intentat fer canviar la política de la conselleria amb una compareixença i amb preguntes a aquesta cambra, però sobretot per un estudi que ens havia arri-



bat, crec que del Gabinet de Seguretat i Higiene en el Treball, el qual, amb una mostra de més de cent tres hotels i amb més de deu zones distintes, donava uns resultats molt preocupants. Només a títol recordatori els diré que, a pesar que molts d'establiments, no tots, complien amb les mesures de protecció contra incendis a instal·lacions fixes, quasi ningú no complia amb el manteniment, quasi ningú no complia amb el pla d'emergència, ni amb les qüestions evacuació, ni amb les de senyalització, ni amb les d'organitzar la lluita contra incendis. És a dir, la valoració n'era clara: es cobria l'expedient, però res més.

També varem dir que, en posar a la balança la responsabilitat que una premsa sensacionalista de l'estranger manipula el tema, en perjudici del sector, la responsabilitat d'intentar evitar possibles víctimes i també evitar una possible major pèrdua econòmica davant d'un incendi, per les repercussions que es donarien dins els mercats, sempre tan sensibles als temes de seguretat, varem optar per denunciar aquesta política de *laissez faire* de la conselleria, perquè creim, com tots vostès creuen, senyores i senyors diputats, que les persones estam per sobre de qualsevol negoci, i per sobre també de qualsevol filosofia, sigui aquesta econòmica o política.

Això ve també enllaçat un poc amb el que va manifestar el Sr. Conseller en explicar que la World Travel Marquet va parlar amb Thompson, que havia parlat d'incendis, que jo havia interpretat malament les seves explicacions i que se n'havien preocupat, i és clar que se n'havien preocupat, sàpiguen que el *tour operator* Thompson, quan ha de fer un contracte amb un hotel, hi envia dos enginyers a inspeccionar les instal·lacions de mesures de seguretat, perquè estimen la seva imatge comercial, tant de bo que nosaltres l'estimàssim tant. També ens va parlar del president (...), de Martin Brakenburi; bé, jo també vaig parlar amb ell, i vaig parlar-hi de moltes coses, perquè el conec des de l'any 72. Però em cregui, no va sortir cap ressò a la premsa estrangera de tot el que es va parlar en aquesta cambra.

Però és que aquí hi ha una qüestió fonamental, i que s'ha de dir. Jo som diputat d'aquesta cambra, de la qual cosa em sent molt orgullós, i també de ser representant dels ciutadans d'aquestes illes. Li vull dir que crec que tenc prou coneixement i que estim prou el turisme per no intentar fer-hi mal mai.

Per tant, vostè ha paregut com si digués: no, no en parlem, d'això, que posam en perill..., deixem-ho anar. Això és posar el cap baix l'ala, com si fóssim nins petits. Aquest Parlament és sobirà, i jo som responsable de controlar la política del Govern, de posar el dit allà on hi hagi un incompliment de política o una mancança de política, l'hi agradi o no. La veu d'aquest diputat i crec que la de qualsevol diputat d'aquesta cambra sigui més forta o més fluixa, amb més recursos de percussió o sense, dirà el que pensa en defensa d'aquestes illes, perquè, entre altres coses, és el meu deure.

Avui presentam aquesta moció de sis punts, tots ells ben assumibles tant pel sector com pel Govern, per intentar conscienciar tothom de la importància que té el tema que avui ens duu aquí, i sé que tots n'estan convençuts, però que llavors, a l'hora d'aplicar-ho, ens trobam davant aquesta situació.

El primer punt fa referència a la qüestió de la inspecció. Ja d'una vegada, inspeccioni tots els establiments, ho facin d'una vegada; des del 85 hi ha prou temps per fer-ho. És una cosa que crec que l'han de fer, a posta hi ha unes normes que hi donen suport, s'han de complir, vostès les han de fer complir.

El segon punt fa referència als simulacres. Amb els simulacres, es contrasta la teoria amb la realitat. Fer un simulacre anual en una època prudent, en una època que no molesti en demesia ni els clients ni la direcció, serveix per detectar defectes, per mentalitzar el personal i per millorar tot el relacionat amb la prevenció, extinció i evacuació. Es podria fer un conveni amb altres institucions, amb els ajuntaments, per controlar i per valorar aquests simulacres. Els ajuntaments -i em cregui això que li dic- són els primers interessats que es compleixin les normes i que es puguin evitar mals majors.

Un tercer punt tracta de la formació. Que cada any s'hi realitzin curssets, també en una època prudencial, en matèria de seguretat, a representants qualificats dels hotels, no a tots, sinó a aquells que tenen una responsabilitat més directa en el tema que ens ocupa, perquè sàpiguen en tot moment com actuar.

El quart punt d'aquesta moció fa referència al pla d'emergència. El pla d'emergència és fonamental, s'ha de tenir i ha de ser conegut per tots, per la direcció i per totes les persones que, d'una manera directa, hi hagin d'intervenir i que hi tenguin una responsabilitat, en la prevenció i lluita contra incendis en els establiments turístics. Però hi ha una cosa més, cada pla d'emergència comptarà amb unes mesures específiques, amb una franja d'horari que va des de les vint-i-quatre hores (les dotze del vespre) fins a les set, sé que la moció, per un error material, posava les quatre, hi faltava un dos al davant. A aquestes hores, a causa que, als hotels, just hi queda una persona per guardar, són hores de gran risc, és precís que se'n reforci la plantilla o bé que amb mitjans tecnològics es pugui connectar directament quan es produeix un incendi, quan soni l'alarma, amb el parc de bombers més proper o amb la pròpia policia si és més a prop. En definitiva, es tracta d'augmentar la seguretat a aquestes hores, un plus de seguretat a aquestes hores pel gran risc que tenen.

El cinquè punt de la moció fa referència a les noves tecnologies. Avançar en noves tecnologies a mesura que surtin al mercat per donar, de cada vegada mes, una millor seguretat als nostres clients.



El sisè punt és bàsic. Qui no compleixi tot això, a posta hi ha les normes corresponents, que sigui sancionat. Avui mateix se'ns han donat unes dades, que jo he demanat al Sr. Conseller, on s'han posat sancions per valor de 213 milions de pessetes a 621 establiments, però això xoca contra la filosofia que va explicar el seu predecessor a la Comissió de Turisme dia 21 d'abril del 93, on deia que, per incentivar que els establiments turístics posassin mesures de seguretat, tragueren un barem de multes de mòduls d'hotels, perquè la multa que es posàs fos equivalent al preu del projecte, perquè aleshores valgués més fer el projecte que no pagar la multa; bé, amb les dades que m'ha donat el Sr. Conseller, el màxim de multa que posaríem seria de 300.000 pessetes, quan la mitjana d'un pla de mesures de seguretat mínim se'n va als dos milions de pessetes.

En definitiva, senyores i senyors diputats, totes aquestes mesures s'han de prendre per millorar fins allà on l'home sigui capaç amb la raó i amb la voluntat d'evitar un sinistre. Ja els ho vaig dir, senyores i senyors diputats, així i tot, un incendi es pot produir, sí, el que passa és que quan a un establiment s'han pres totes les mesures de seguretat i de protecció, a pesar que hi hagués una desgràcia, el ressò i el tractament seria totalment diferents a aquells establiments que no haguessin complert amb les mesures de seguretat i de protecció.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, podem ser més o manco tolerants o podem més o manco compartir les polítiques empresarials que no posin en perill la vida de les persones, però quan es tracta de donar seguretat a les persones, aquesta política puja de categoria i es converteix en raó d'estat. És des d'aquest punt de vista que li hem de donar el tractament. Per això, senyores i senyors diputats, esper que donin suport a aquesta moció. Moltes gràcies.

*(L'Hble. Sr. Vice-president segon substitueix el Molt Hble. Sr. President en la direcció del debat).*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Pallicer, hauríem de fer una anàlisi punt per punt d'aquesta moció que avui aquí ens presenta. Estigui ben segur, i així ho hem manifestat en altres debats que hi ha hagut, quan es va fer la interpel·lació i a diferents intervencions que hi ha hagut a la Comissió de Turisme sobre aquest tema, que tothom que està en aquesta cambra està preocupat per aquest tema, tothom té una gran sensibilitat cap als perills que es poden derivar d'un incendi a un establiment turístic, no tan sols pels perills físics que es poden causar a unes determinades persones, sinó pels perills que es poden derivar de la imatge que es pot donar si no es respon adequadament al moment en què es produeix un accident d'aquest tipus.

Ara bé, tampoc no podem caure en fer una magnificació del problema, quan vostè rallava em venien a la memòria aquelles grans pel·lícules nordamericanes, una de més antiga: *El coloso en llamas* o una de més moderna: *La jungla de cristal*, on es veuen unes actuacions extremes i on ens trobàvem que, els mitjans més sofisticats de prevenció de catàstrofes i d'incendis, a l'hora de la veritat no funcionaven adequadament i s'havia de recórrer a la improvisació per resoldre aquestes situacions de catàstrofe, i no ha estat només en pel·lícules que açò s'ha produït, sinó a fets reals, podem recordar-ne incendis importantíssims que hi ha hagut a establiments hotelers, ara em ve a la memòria un incendi importantíssim que hi va haver al Japó, hi ha hagut a altres ciutats molt importants d'Àsia, d'Amèrica i fins i tot d'Europa incendis importantíssims a establiments hotelers, el que va ser més sonat aquí, a l'Estat espanyol, va ser l'incendi de l'hotel Corona de Aragó, el qual va dur que la ciutat de Saragossa sigui en aquest moment una de les ciutats que exigeixen un major control i uns majors mitjans de prevenció d'incendis a tots els establiments d'aquesta ciutat, que, per una altra banda, no ha estat un exemple que hagin seguit algunes ciutats sí, algunes poblacions sí, o no tothom.

Jo he de dir que aquí, en aquesta comunitat, hi ha hagut alguns accidents, d'alguns dels quals ja fa estona, fins i tot aquí, a la ciutat de Palma, si no ho record malament, hi va haver un accident important a l'hotel Bellver ja fa bastants anys, n'hi va haver a uns apartaments no fa tanta estona a la zona de El Terreno, hi ha hagut petits conats a altres establiments turístics, que s'han resolt amb facilitat.

Jo crec que vostè té una sensibilitat, que potser sigui bona, però, en els mateixos termes, sembla que és excessiva en el problema que hi va haver la temporada passada a un establiment del seu municipi, del qual vostè és regidor, i que pot haver motivat que s'hagi arribat a fer d'aquesta forma aquesta moció.

En el punt primer, jo li he de dir que estic totalment d'acord que es facin inspeccions, el més breu possibles i totes les que siguin necessàries, el que passa és que amb les inspeccions hi ha problemes que no es resolen, molts dels quals no es resolen perquè, a la millor, es fa una inspecció, hi ha una porta d'emergència que no és oberta, hi és el perit, i als cinc minuts d'haver acabat la inspecció, una persona que fa feina a aquest hotel, d'una forma totalment involuntària, hi deixa uns objectes al davant, es produeix l'accident i no es pot sortir per aquella porta, i la inspecció s'ha fet, però el resultat, al final, no és l'adequat.

A mi em sembla exagerat que s'hagi de retre comptes al Parlament del resultat de totes aquestes inspeccions. Si entrem en aquesta dinàmica i demanem a la Conselleria de Sanitat, el titular de la qual també era present aquí, que doni comptes al Parlament de totes les inspec-

cions que fa aquesta conselleria, si demanam el mateix a la Conselleria de Governació, jo crec que no tendrien temps material per estudiar i mirar el resultat de totes aquestes inspeccions, a més, en moltes d'aquestes qüestions no som tècnics i no entendríem moltes de les coses que se'n dirien. Per tant, em sembla que no és adequat demanar açò avui aquí.

Després, fer almenys una vegada a l'any un simulacre d'incendi, em sembla que seria pitjor el remei que la malaltia. Miri, amb el nombre d'establiments hotelers que hi ha a la nostra comunitat autònoma, i vostè hi afegeix els extrahotelers, hauríem de fer simulacres d'incendi a una mitjana d'uns nou simulacres diaris repartits en tot l'any, si només fossin a establiments hotelers, i si els hem de fer a tots els establiments extrahotelers ens pot sortir una mitjana de vint-i-cinc o trenta simulacres diaris, si encara els feim en una franja temporal perquè no causin molts de problemes, a la millor, en aquesta franja, s'hi haurien de fer a una mitjana de dos-cents o tres-cents simulacres diaris a la Comunitat. Crec que l'efecte que açò tendria de car a l'exterior, per molt ben fets que s'haguessin fet aquests simulacres, seria desastrós. Vostè s'imagini que tots els avions d'Aviaco o d'Ibèria es possessin a fer simulacres quan tenen el passatge a dins; bé, va succeir l'altre dia que a un vol que hi va haver entre València i Eivissa, em sembla, d'una forma accidental, es va disparar l'avís d'emergència a l'avió, i les protestes que açò ha generat. Imagini's vostè si s'entrés en aquesta dinàmica.

En canvi, a mi em sembla bé que es fes una millora de la formació del personal dels establiments, amb açò estic totalment d'acord, que es facin cursets, en açò s'ha d'incidir, s'ha de conscienciar sobretot les empreses perquè facin feina en aquesta direcció.

Quant que s'augmentin les mesures, jo crec que tot el dia és perillós, a qualsevol hora és perillosa la situació a un hotel i, evidentment, el vespre. Hi ha d'haver aquesta formació del personal perquè sàpiga com actuar durant el vespre, però si es té una bona xarxa, com la que començam a tenir en aquesta comunitat, de mitjans de serveis contra incendis i de xarxa de protecció civil, si açò funciona, jo crec que no hi ha d'haver horaris que siguin més perillosos que d'altres, evidentment, el vespre. Jo crec que en la formació del personal s'ha d'incidir, encara que s'hi tenguí una major vigilància, però els mitjans han de ser els mateixos a qualsevol hora del dia, no majors mitjans en aquesta franja horària, sinó que jo crec que durant les vint-i-quatre hores s'ha de comptar amb mitjans.

Impulsar un estudi de noves tecnologies per millorar de forma constant la seguretat i protecció. Jo crec que en açò hem de conscienciar les empreses, i amb açò estaria totalment d'acord, els empresaris turístics, les empreses turístiques i hoteleres, perquè els envien constantment publicitat d'aquestes noves tecnologies a totes les empreses, precisament aquelles indústries que introdueixen aquestes noves tecnologies tenen un interès enorme que els seus productes es venguin i estan constantment bombardejant els establi-

ments amb aquestes ofertes de noves tecnologies. Jo crec que no és necessari fer un estudi per a açò, sinó senzillament conscienciar els hotels, les empreses i les direccions dels hotels que és necessari que hi tenguin les millors possibles mesures de seguretat.

Quant a establir una normativa per reforçar els mecanismes i quanties de les sancions, jo crec que el problema no és únicament i exclusivament de sancions. Jo crec que les sancions hi han de ser, hi ha d'haver un període d'avís previ a la sanció perquè els establiments puguin, d'una forma tranquil·la però sense abandonar allò que és una obligació seva, prendre les mesures que no hagin tengut resultat a una inspecció o com a resultat d'una recomanació que es faci des dels organismes de la Comunitat Autònoma, però, en qualsevol cas, el problema no és un problema únic i exclusiu de sancions.

Jo crec que és un problema de normatives, que les normatives existents en aquest moment no són molt antigues, sembla que eren les adequades; en un moment determinat es va treure una normativa per la qual es va obligar sobretot els establiments extrahotelers o d'oferta complementària a prendre una sèrie de mesures, fins i tot se'n van tancar molts, i va ser arran d'aquests grans incendis que es varen produir a determinats punts, no tan sols a aquest hotel de Saragossa, que ja és un tema antic, sinó a una sèrie de discoteques, sobretot a Madrid, dels quals s'han derivat una sèrie de responsabilitats de caràcter penal davant els tribunals -ja acab, Sr. President-, va ser quan es van anar introduint aquestes millores en la normativa.

Tot el que sigui millorar normatives, si aquí se'ns duen millores en la normativa, si són una cosa adequada, hi donarem suport, però no únicament contemplar-ho des del punt de vista de les sancions. Crec que la intenció podia ser bona a l'hora de fer aquesta moció, però el resultat no crec que sigui en aquest moment l'adequat, per tant, sentint-ho molt, no hi donarem el nostre suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el diputat Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Pallicer, com ja vàrem manifestar el dia de la interpel·lació, estam davant un tema important, i pel que hem sentit aquests dies, jo diria que estam davant un tema preocupant. Crec que no cal recordar els arguments de la nostra preocupació, però sí volem recordar que no eren pocs.

El que sí és cert és que, en aquest tema de seguretat i protecció contra incendis, la Conselleria de Turisme hi



té molt a fer i molt a dir, almanco hi té a fer molt més del que fa fins ara; per això, el nostre grup entén que la moció del seu grup no sols és important i necessària, sinó que jo en diria també que molt oportuna.

El tema ens preocupa encara molt més després de sentir l'altre dia el conseller de Turisme en afirmar que el 20% dels hotels i el 40% dels apartaments és possible que no compleixin el Decret 13/85, una inseguretat per part de la primera autoritat de la Conselleria de Turisme.

Davant aquests fets, es fa urgent que aquest Parlament acordi i obligui la Conselleria de Turisme a prendre una sèrie de mesures de seguretat i de protecció contra incendis. El nostre grup entén que això no seria necessari si tenguéssim la seguretat que aquesta normativa es compleix, el que passa, i això és el més greu, és que tenim la seguretat que a molts d'establiments turístics aquesta normativa no es compleix, crec que no hi ha ningú avui aquí dins que pugui afirmar que s'hi mantenen totes les condicions de les instal·lacions contra incendis; per això, el nostre suport a aquesta moció que intentaré analitzar, si puc, punt per punt, un poc ràpidament.

Al primer punt, vostès ens parlen que "inspeccionarà", és clar que si només deixam aquesta paraula, sense posar-hi un termini, és una paraula molt perillosa, que se la pot dur el vent, per això que nosaltres estam molt d'acord que aquest temps no sigui superior a un any, perquè estam parlant d'una normativa que ja té els seus anys, és a dir, no tenim l'excusa que ha entrat l'any passat o aquest any. Per tant, el nostre suport. Que d'aquestes inspeccions s'ha de retre comptes al Parlament? És clar, és el Parlament qui ha de saber -crec- a veure si les mesures es prenen o si aquestes inspeccions es fan.

Del punt dos, jo li'n diré una cosa, a la millor pot parèixer, un simulacre d'incendi, una vegada en l'any, exagerat, però jo li vull dir una cosa: el nostre grup pensa que si amb això és possible evitar mals majors, nosaltres hi estam d'acord. Crec que no ens n'hem d'espantar, perquè, si parlam d'un turisme de qualitat, aquest turisme pot entendre perfectament, perquè així crec que ho fan als seus països, que de tant en quant hi hagi aquests simulacres.

La millora de la formació del personal, sens dubte -i aquí enllaç amb el que li dic-, no podem ambicionar mai un turisme de més qualitat si no milloram contínuament, no en aquest tema, el tema del personal. Tots sabem com està el personal d'aquestes illes, i hi és molt necessària la formació.

Amb el pla d'emergència, completament d'acord.

Noves tecnologies. En aquest Parlament agrada molt plantejar, per part del Govern, la modernització, contínuament ens parlen de modernització, es va aprovar una llei de modernització dels establiments hotelers, ara es parla de la modernització de l'oferta complementària, és clar, no podem

deixar de vincular aquesta modernització amb aquest impuls de les noves tecnologies.

Quant que s'establirà la normativa per reforçar els mecanismes i quanties de les sancions. Sr. Pallicer, això és molt necessari, perquè és necessari dir a l'empresari que si no compleix, hi haurà unes sancions molt més grosses que les que hi ha ara, i no tenen excusa, aquests empresaris, per evitar això; ens trobam que normatives de fa tants d'anys en funcionament o de fa tants d'anys, no podem consentir que encara estiguem discutint aquestes sancions, o sigui, jo crec que és a base de sancions, de vegades, que l'empresari se n'adona, d'aquestes coses.

Tenim molts de casos lamentables que sols s'han solucionat davant una desgràcia, i en aquest cas concret, a pesar que paregui exagerat això que vostè ens ha presentat aquí, jo li vull dir que almanco els diputats del PSM i EEM no volem esperar una desgràcia per solucionar el problema que tenim. Per tant, no ens pareix gens exagerada aquesta moció, ens pareix, com li he dit, oportuna, important, necessària i urgent. Possiblement no tenguem mai la seguretat absoluta que darrera la porta contra incendis o a una sortida d'emergència no es troben un munt d'impediments que fan inviable aquesta sortida, possiblement això sigui ver, però el que sí és cert, i vostè ho ha dit, és que, com demana la moció del Grup SOCIALISTA, si hi ha aquestes inspeccions, si es realitzen aquests simulacres d'incendi, si es millora la formació del personal, si se n'impulsa l'estudi, si hi ha aquestes sancions, ningú no pot dubtar que les repercussions en cas de desgràcia, cosa que no podrem evitar mai, possiblement hi haurà aquestes desgràcies, però vostè ho sap, perquè em consta que, en aquest tema, hi ha fet feina, pels anys que duu dins un ajuntament turístic, jo també hi he fet feina, perquè també des de l'any 83 estic dins un ajuntament turístic, jo entenc perfectament que les repercussions mai no serien les mateixes.

Per tant, és evident que aquesta moció es feia necessària, és evident que a la millor el Govern o el grup que dona suport al Govern no hi donarà suport, però entenc que la labor dels qui som a l'oposició, en aquest cas el Grup SOCIALISTA i el nostre grup, ha de ser pregar i ha de demanar que s'apliquin aquestes mesures que vostè ens demana.

Evidentment, com ja s'ha dit, la Conselleria de Turisme hi té molt a fer; ara, també volem manifestar que des de la conselleria és necessari també a vegades parlar i arribar a acords amb la gent més propera a aquests problemes, empresaris i ajuntaments, els quals no hem d'oblidar, en el sentit que jo crec que la conselleria, per ella mateixa, pel que veim en aquests pressuposts i pel que ens va dir el conseller l'altre dia, Sr. Pallicer, vostè sap que les inspeccions, amb dos inspectors que ens va dir que tenia, molt difícilment aquesta moció, encara



que s'aprovàs, podria anar endavant. Jo demanaria que aquest tema concret de contraincendis s'agafàs més seriosament, abans que hi hagi una desgràcia i l'hàgim de lamentar; com he dit, el nostre grup no vol esperar que hi hagi aquesta desgràcia, perquè crec que seria un flac favor que faríem a aquest Parlament i a aquesta societat balear, mallorquina, de Menorca i d'Eivissa. Gràcies.

(El Molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Pel Grup PP-UM, té la paraula el diputat Sr. Palau i Torres.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Estam davant una moció que ha estat conseqüència de la interpel·lació que va fer el Grup SOCIALISTA dies passats al conseller de Turisme de la nostra comunitat.

Vull començar per dir, perquè pareix que es dedueix de les diferents intervencions, que aquí només hi ha determinats grups que estiguin preocupats per les diferents mesures turístiques, i en aquest cas concret per les mesures de seguretat i protecció contra incendis. Ja la vaig expressar en aquella ocasió, i a més, el propi conseller també va expressar l'opinió del Govern en aquest cas.

Si feim un poc de memòria cronològica dels esdeveniments i de totes les mesures que s'han pres al llarg dels diferents anys, crec que la preocupació ha estat del Govern i del grup que li dona suport. Només vull dir que el Decret 13/1985, que va ser una adaptació a una norma estatal de prevenció contra incendis dels nous edificis, vull dir que aquest decret ja va recollir en aquella ocasió que no solament havien d'adaptar-se a aquestes normes els nous edificis hotelers, sinó que fins i tot el propi decret recull que els establiments hotelers i extrahotelers que existien en aquelles dates s'hi havien d'adaptar també. Apart d'això, al cap d'un parell de mesos, aquest decret també va ser d'alguna manera canviat o adaptat a la normativa que va emanar de la pròpia Comunitat Econòmica Europea, a fi d'homologar-la a les normatives dels altres països.

Crec que hem d'interpretar bé allò que va dir el conseller de Turisme dies passats en aquest Parlament sobre que en aquestos moments, a la Conselleria de Turisme, el 80% dels establiments hotelers li havien comunicat, mitjançant certificació feta per un tècnic competent i visada pel corresponent col·legi, que d'alguna manera s'havien adaptat a la norma, això no vol dir que el 20 restat, com va dir ell molt bé, no és que no reuneixin les mesures contra incendis, sinó més aviat, pel que sigui, uns tal vegada no les reuneixen i uns altres, serà veritat que per negligència, per oblit, pel que sigui, no han fet aquesta comunicació a la conselleria.

Per tant, crec que hem d'anar molt alerta en manejar xifres i percentatges, i també responsablement, perquè, a vegades, aquestes interpretacions poden ocasionar seriosos disgustos o malentesos, i crec que ningú dels que som aquí voldríem que es poguessin produir sobre un sector tan important com és el turisme a les nostres illes.

La Conselleria de Turisme, ja ho va dir molt clar el propi conseller, actua i ha actuat fins a la data en dos sentits: En primer lloc, s'actua mitjançant inspecció a tots aquells establiments que, d'alguna manera, encara o han fet aquesta comunicació a la conselleria, que tenen les mesures o que reuneixen aquestes mesures, aquí podríem parlar-ne d'aquest 20% del qual deim que hi queda; i per l'altra banda, també amb campanyes de conscienciació dirigides tant als empresaris com als usuaris, quan dic usuaris hi voldria incloure els propis *tour operators*, perquè d'alguna manera exigeixin en el moment de contractació o en el moment d'utilització d'aquestos serveis que reuneixin totes aquestes mesures. Jo voldria dir que el propi mercat escolliria els establiments que no reuneixin aquestes condicions, els propis *tour operators*.

El Sr. Pallicer ho ha dit ben clar, Thompson, el president d'Afta, directors i presidents d'altres *tour operators* molt importants britànics, en el moment de fer una contractació, tenen els propis tècnics que inspeccionen els establiments perquè estiguin en condicions, i en cas que no hi estiguin, quedarien fora del mercat, com he dit abans.

També li voldria dir que jo no tenc cap dubte que vostè no ha volgut en cap moment sembrar una alarma ni a nivell de la nostra comunitat ni a nivell internacional sobre la falta de mesures contra incendis. Jo crec que això és una cosa que queda palesa, jo crec que vostè és un bon coneixedor del turisme, és una persona de la qual crec que té una preocupació, el que passa és que en aquestos casos s'ha de recomanar ser realistes i rigorosos en pujar a aquesta tribuna, on deim determinades coses, perquè després hi ha males interpretacions.

Passant ja a les mesures que vostè ens anuncia en la seva moció, en primer lloc, quant al punt número 1, el qual diu que la Conselleria de Turisme inspeccionarà en el termini més breu possible i no superior a un any tots els establiments hotelers i extrahotelers, li dic, pel coneixement i pel que se m'ha fet arribar des de la pròpia Conselleria de Turisme del Govern balear, que en aquest moment, a tots els establiments que d'alguna manera no hagin comunicat mitjançant certificació tècnica a la conselleria que reuneixen aquestes mesures, ja hi han passat les inspeccions, a pesar que també s'ha de reconèixer l'esforç que hi fa la conselleria, perquè sap que aquest tipus d'inspeccions no les pot passar més que un tècnic qualificat, en aquest cas un enginyer, dels quals la pròpia conselleria només té dos. D'això es dedueix fins

i tot la contestació que li va donar el propi conseller ahir sobre que 1.131 establiments de les nostres illes han estat expedientats, la qual cosa vol dir que la inspecció hi ha actuat.

Passant al número 2, també som de l'opinió que començar a fer simulacres a tots els establiments turístics de les nostres illes com a mínim una vegada en l'any, que segurament els hauríem de fer en temporada turística, seria crear segurament una alarma social i una alarma fins i tot en els nostres visitants, s'ho imagina? Jo no estic en contra que els propis establiments, les pròpies empreses, facin les proves pertinents perquè els sistemes funcionin; ara, crec que haver de fer això i, a més, llavors encara fer-ne una valoració a la Conselleria de Turisme, ens posaríem en un guirigall prou gros i no sabríem a la millor què havíem armat.

Quant al punt número 3, que parla de millora i formació del personal dels establiments, nosaltres estam a favor que es faci la formació dels establiments, però que la facin les pròpies associacions o agrupacions hoteleres, que la facin també a través dels organismes, que demanin les corresponents subvencions que té fins i tot el propi Govern balear; en aquest cas, vull recordar que el lloc ideal és la Direcció General de Treball a través dels programes i del que té.

Punt número 4, pla d'emergència relatiu a seguretat, o sigui, a mesures específiques a determinades hores. Permeti'm que li faci una broma aquí, ara veig que hi han canviat l'hora, però, no sé, aquestes tres hores deuen ser d'alt perill, no sé exactament què hem de fer a les persones que estiguin aquestes tres hores allí talment, fora que els dotem de pistoletes d'aigua, apart dels mitjans que tenguim el propi hotel, perquè no sé exactament aquestes hores..., ara veig que ho ha rectificat, però de totes maneres li vull dir que crec que a tots els municipis avui ja es disposa de suficients dispositius, tant de bombers com de policia, formació, etc. en un cas d'incendi; no crec que hi hagi d'haver una guàrdia a cada hotel per poder apagar un incendi si s'hi produeix, sinó que hi ha d'haver unes persones que hi comencin a actuar en primer lloc i, posteriorment, com és natural, hi arribaran aquestos reforços, que seran, els qui al cap i a la fi han de finalitzar l'extinció de l'incendi.

Punt número 5, impulsarà l'estudi de noves tecnologies. Jo crec que la conselleria de Turisme no és qui ha de fer estudi de noves tecnologies, la Conselleria de Turisme, i ho enllaçaré amb el punt número 6, el que crec que sí que ha de fer és establir la normativa adequada, i en aquest cas, jo vull dir en nom del nostre grup, PP-UM, que crec que la normativa que hi té establerta la Comunitat Autònoma és suficient, i la tenim, aquesta normativa, no només quant a les mesures de prevenció, sinó que també les tenim quant a les mesures de sanció. La Llei de sancions és una llei que es va aprovar aquí fa tres o quatre anys, no ho record exactament, i crec que les sancions són bastant elevades, arriben fins i tot al tancament quan un establiment no reuneix les condicions necessàries.

Per tant, Sr. Pallicer, jo li agraeisc molt aquesta preocupació que té vostè i el seu grup en tots aquestos temes turístics, preocupació que hem de compartir tota aquesta cambra, però, com dic, la majoria de coses que vostès demanen en aquestos moments ja estan fetes i que, algunes altres, crec que no són competència d'aquesta conselleria. El nostre grup no pot donar suport a aquesta moció. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. En torn de rèplica, Sr. Pallicer, té la paraula.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Abans voldria dir que no em malinterpretin, jo no veng aquí a ser defensor únic del tema que ens ocupa, jo sé que tots tenen el mateix sentiment que jo, tal vegada per circumstàncies d'haver viscut de més a prop i d'haver-ne quedat més conscienciat tenc aquest cosa a dins, però estic convençut que és una qüestió que ens afecta i que tots sentim.

Sr. Peralta, en el que duim d'any, són cinc els incendis que hi ha hagut a Mallorca, els d'Eivissa i de Menorca no els conec perquè no els he investigat, cinc. N'hi ha hagut un que ha causat vint-i-cinc ferits i una mort, el qual, per una sèrie de circumstàncies, no va tenir una transcendència molt forta dins la premsa estrangera, just a la ràdio, però així i tot en qualque cosa va afectar.

Miri, tots els directors d'hotel em diuen el mateix: jo no tenc temps de mirar això dels incendis, jo no tenc temps de preocupar-me'n, tots menys aquests cinc que han tengut incendis, aquests se'n preocupen, tots, aquests sí que se'n preocupen.

La qüestió dels simulacres. Un simulacre, nosaltres n'hem fets bastants, pot durar quinze minuts, però en mitja hora es pot fer i bé. Europa recomana, d'acord amb la normativa de dia 22 de desembre del 86, que se'n facin dos, i a molts de països se'n fan dos. Ara bé, aquest és un tema del qual entenc que li xoqui, però em cregui que no és cap rauxa, és una cosa que és dins la normalitat i, al final, el client se sent segur i tranquil, i li ho agraeix.

La qüestió de noves tecnologies. L'únic que nosaltres demanàvem era que, a mesura que al mercat surtin elements nous, la conselleria se'n preocupi i faci instal·lar aquests elements nous, per estar sempre a l'avantguarda de la seguretat, cosa que crec que una comunitat autònoma que lidera el turisme d'Europa ha de fer, és el menys que pot fer.

El tema de sancions. Evidentment que el tema de sancions és un tema que és per a aquests que ja no

l'accepten de cap manera, però, clar, n'hi ha, d'aquests, i després ho veurem.

Sr. Sansó, evidentment vostè hagués pogut venir aquí a defensar la moció, i què li he de dir? Fins i tot m'ha recordat allò que va dir el conseller del 20 i del 40, que no ho vaig dir jo ni ho va dir vostè, va ser el conseller; per tant, no hi havia res a malinterpretar. Va dir que és possible que el 20% dels establiments hotelers no tinguin mesures fixes de protecció contra incendis i que el 40% dels apartaments tampoc; això significa, Sr. Sansó, que, quant als hotels, hi ha 55.900 places hoteleres que no tenen o que és possible que no tinguin mesures de protecció contra incendis, i això significa, Sr. Sansó, que en els apartaments hi ha 42.719 places que és possible que no tinguin mesures fixes de protecció.

Però n'hi ha més, i dins els establiments d'ús turístic no reglat, del qual no hem parlat, on hi ha 93.000 places, què passa aquí? Si no som capaços ni de controlar ni d'inspeccionar el reglat, què passa amb aquestes altres?

Pas ja al Sr. Palau. Sr. Palau, no hi ha cap dubte que els *tour operators* estan preocupats, si vostè ho sap, jo també. Quan veuen que ens preocupam per aquests temes ens ho agraeixen, perquè, a mi, la veritat, en aquest sentit m'ho han dit, és evident, a posta ells mateixos hi envien els seus enginyers a controlar això.

Evidentment, li agraeisc que m'hagi interpretat bé i que hagi vist que no vull crear cap tipus d'alarma. Sàpiga que jo vaig tenir una reserva mental durant moltíssim de temps, però quan vaig rebre aquest estudi, que no tractava de mesures de protecció contra incendis a instal·lacions fixes, tractava que el manteniment dels qui les hi tenen no es compleix, és com si no hi tenguessin absolutament res, és això el que és greu.

Per tant, tots els simulacres, tota la formació, tot això, la col·laboració amb ajuntaments per fer els simulacres i que la Conselleria de Turisme no hagi de donar dotació de personal, etc., la qual cosa no li no costa res, conscienciar, de fet, tot el sector turístic, és l'únic que volíem, donar una col·laboració a tot el sector turístic perquè funcioni tot això millor i que no i hagi cap tipus d'error.

Jo li dic amb tota sinceritat que esper que no passi res, i tant de bo que no passi res, però, Déu ens guard d'un "ja està fet". Això s'ha de fer pel turisme, això s'ha de fer pels empresaris que compleixen amb el seu deure de complir la llei, perquè si no, si llavors passa qualque cosa, tots pecaran i pagaran, i això tampoc no és just. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pallicer. En torn de contrarèplica..., no hi ha intervencions, passarem, idò, a la votació.

En no haver més intervencions, passarem a la votació de la moció.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

22 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions. En conseqüència, queda rebutjada la moció.

Acabat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.





**DIARI DE SESSIONS**  
**DEL**  
**PARLAMENT**  
**DE LES**  
**ILLES BALEARS**

---

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any .....	2.000 pessetes
Sis mesos .....	1.000 pessetes
Tres mesos .....	500 pessetes
Preu de l'exemplar .....	100 pessetes

Redacció i Administració  
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS  
C/ Palau Reial, 16  
PALMA DE MALLORCA